Any 59.—N.° 19505.—Preu: 15 cts.

Dissabte, 10 d'abril de 1937

ABONAMENTS

Barcelona, mes ... ... 8'50 Ptes
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... ... 10'50 »
América llatina i Portugal, trimestre 12'— »
Països convenut postal, id. ... ... 18'— »
Altres països, id. ... ... 30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 580, pral.—Tel. 11480 BARCELONA TALLERS D'IMPREMTA: BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS

A la plana de Vic i Bages s'observen boires matinals; al Barcelonès, la Selva, costa del Baix Empordà, la Noguera i Segrià el cel està lleugerament núvol, i per la resta de Catalunya la nuvolositat és escassa.

Els vents són molt fluixos o bé calmes.

Les temperatures extremes han estat les següents: Màxima, 25 a Tortosa i Manresa; mínima, a Ransol, 7 graus.

CRONICA

LA PETITA BURGESIA

En la tramitació de la crisi del Govern de la Generalitat, que ja dura molt però que al capdavall sembla estar a punt de resoldre's definitivament, ha jugat un paper important la discussió del tracte que, en l'esdevenidor de la nostra Revolució, calia donar al vast sector del nostre poble que hem convingut a anomenar la "petita burgesia". En mitings i en articles doctrinals ha estat fixada la posició que les dues sindicals i els dos partits polítics que les controlen creuen necessari d'adoptar davant la pagesia catalana, el comerç a la menuda i la petita indústria. Particularment han estat motiu de polèmica dos propòsits que han estat atribuïts a un dels sectors esmentats i que troben una confirmació tàcita en periòdics oficiosos i àdhuc en algun passatge de discursos recents.

Un d'aquests propòsits seria la intensificació de la política de col·lectivitzacions en el camp català, per tal d'eliminar la petita propietat familiar, única que subsisteix, i la parcera que explota ara, lliure de càrregues abusives, les finques que abans ocupava en arrendament. L'altre, fàcil remei aparent per a l'encariment sobtat de les subsistències, seria la socialització del comerç del ram d'alimentació, que passeria a ésser administrat i regit directament pel sindicat corresponent, amb exclusió absoluta dels botiguers.

El curs de les discussions polítiques que en aquests llargs dies redueixen les diferències i faciliten la confecció d'un programa comú de govern no permet pas de creure que aquests propòsits —que han topat amb una viva oposició en els altres sectors polítics i sindicals que han de coincidir en el Consell i que ens resistim a admetre que siguin compartits per tots els elements responsables del camp ideològic d'on han sorgit— puguin ésser duts a la realització ni formar part d'una llista de condicions per a col·laborar en la tasca governamental.

Diverses vegades, d'ençà del 19 de juliol, hem recordat damunt aquestes pàgines el paper històric que la menestralia catalana, que la petita burgesia liberal, republicana i catalanista havia representat en l'evolució política del nostre poble. Aquesta classe mitjana, gairebé tan nombrosa com el proletariat, i que se sent íntimament agermanada amb ell, lligada voluntàriament en la mateixa causa de llibertat i de justícia, mereix un tracte de respecte, i ho hem repetit tantes vegades com hem cregut necessari perquè estem convençuts que si això s'oblidava, Catalunya i la causa de la nostra Revolució en sofriríen un dany immens. No hem volgut mai, no obstant, erigir-nos en portantveu, en defensor titular d'aquesta menestralia que sabem digna de tot respecte i admiració, perquè el nostre concepte de la política, com a bandera d'ideals i no pas com a valedora d'interessos, ens ha privat sempre de considerar els partits republicans d'esquerra exclusivament com a òrgans d'aquesta petita burgesia que ha fet possible el triomf de la Revolució, i la representació exclusiva de la qual els és, sovint, atribuïda.

Davant, però, de les amenaces que surten d'algun indret: davant, també, dels defensors interessats o de conveniència que es presenten a la palestra, creiem que és convenient d'afirmar, perquè estem convençuts que és així, que la petita burgesia, que la menestralia catalana, que no vacil·la ni vacil·larà mai a sacrificar-se per la causa de Catalunya i per la causa de la Llibertat; que reconeix el paper destacat que correspon, en aquest moment, al proletariat organitzat i se sent orgullosa de col·laborar en la feina d'edificar una societat més justa, confia que un rígid doctrinarisme o un afany morbós d'experimentació social no vindran a expoliar-la en els seus drets i a castigar-la amb la seva eliminació absoluta com a classe social.

Sabem que la divisió de la propietat en el camp de Catalunya serà una garantia de riquesa i de benestar, i que aquesta divisió no exclou pas la possibilitat d'emprendre en forma col·lectiva, a voluntat dels pagesos, l'explotació rural. Sabem que l'eliminació del botiguer, del petit industrial, en el mecanisme econòmic del país, lluny de millorar l'estat anormal de la distribució i dels preus, del qual tots ens planyem, podria empitjorar-lo per l'excés de burocràcia i d'intermediaris que haurien de substituir els botiguers i els industrials. Sabem que l'expropiació sense indemnització de petits propietaris, de pagesos, de comerciants i industrials, deixaria desemparats i privats del producte de llurs estalvis de tota una vida una multitud d'obrers emancipats, d'homes que han treballat sempre sense repòs i que han ajudat a bastir la riquesa de Catalunya.

Confiem, però, que els propòsits que al·ludiem no passaran de tals. Els moments actuals no demanen pas la divisió del front antifeixista, ans la seva unió més cordial. No ha arribat pas encara, ens sembla, ni creiem que mai hagi d'arribar, a Catalunya, l'hora de la supressió d'una classe social que en un període de menys de mig segle ha estat el factor primordial de la transformació del país. I asseguraríem que és, si més no, prematur voler estendre partides de defunció o d'incapacitat dels partits republicans als quals és atribuïda la representació política de les classes mitjanes, de la menestralia catalana. Ells tenen, encara, una tasca important a realitzar en l'hora present, i molts altres serveis a afegir al brillant full de mèrits que tenen contrets al servei de Catalunya i al servei de la Llibertat.

El problema polític de la Generalitat

A LA GENERALITAT CONTINUA LA CALMA PRECURSORA D'ESDEVENIMENTS

Al dia d'ahir segui la calma als passadissos de la Generalitat, però els rumors més inversemblants estaven a l'ordre del dia; els deixem, com de costum, de banda.

Durant el matí velérem per la Galeria Gòtica els diputats Rubió i Tudurí i Tauler, que no feren cap manifestació. També hi era el diputat d'A. C. R., Eduard Ragassol, que, segons les nostres referències, havia estat cridat pel President Companys.

LA POSICIO DE LA U. G. T. I DEL P. S. U. C. DAVANT EL MOMENT POLITIC

Per causes alienes a la nostra voluntat, ahir ens veiérem obligats a reduir considerablement la nostra informació de l'acte de la U. G. T. i del P. S. U. Avui la completem amb els següents paràgrafs del discurs del conseller de la Generalitat Joan Comorera:

. . . . . .

Diuen els companys de la C. N. T. que ells no tenen apetències de càrreres i en la primera reunió que vam tenir per a discutir la forma i solució a la crisi van proposar reduir el Govern a deu consellers i demanaren per a ells només que cinc càrreres. Van demanar el director general de Seguretat, el comissari de Barcelona, tres comissaris regionals i la reforma a fons dels decrets que feia quatre dies que s'havien aprovat. Van demanar que els assolís el Comité Pro Exèrcit Popular, van demanar que al costat de cada comissari regional hi hagués un Comité assessor de la C. G. T. i C. N. T. perquè discutís abans d'actuar en tot allò que podria produir-se el dia de demà. Van demanar que al costat de cada conseller hi hagués — com dela Sesé — un Comité assessor i cinc dels quals havien d'ésser de la C. N. T., van demanar Defensa, Indústria, Comerç, Agricultura i Finances. I en la part tècnica van proposar un viratge a fons quant a la vida econòmica, industrial i comercial i apressar la revolució al camp.

Quan nosaltres vam tenir esment de la petició oficial formulada pels companys de la C. N. T., no ho vam creure, puix que havíem de fer molt, però havent-la d'acceptar vam creure que la crisi provocada ho havia estat en moment tan poc oportú que comprometia la causa antifeixista. La nostra posició no podia ésser més clara i no acceptàvem cap mena de maniobra, perquè no podíem consentir que la U. G. T. fos eliminada de la vida econòmica del país, no podíem estar conformes que fos eliminada de la direcció de l'Ordre Públic de Catalunya, puix que la U. G. T. no acceptava l'eliminació de la vida pública, perquè això significava posar en perill el bloc antifeixista i encendre la guerra civil i consideràvem que ja en tenim prou amb la guerra civil que ens fa el feixisme internacional.

Nosaltres no podíem acceptar cap modificació essencial en els decrets d'Ordre Públic, que feia tan poc temps que havien estat aprovats per unanimitat.

La crisi consistia en això, en el desig de destorbar la creació de l'Exèrcit Popular. Això darrerament s'ha confirmat perquè des de Defensa, per una ordre senzilla, s'ha derogat un decret del Govern de Catalunya que mobilitzava les lleves del 32 i del 33, i s'ha confirmat, per frases pronunciades ahir en el míting de l'Olympia, quan un dels oradors més significats dela que, ¿per què es volia mobilitzar si no hi havia diners per a pagar els soldats?

Ell sabia que no deia la veritat. I ho va dir, perquè és un dels signants del conveni entre el Govern de la Generalitat i el Govern de la República. Un dels punts d'aquest conveni diu que des del moment de la seva signatura, tots els compromisos de guerra aniran a compte del Govern de la República.

Naturalment, coneix el pensament clar i categòric de la U. G. T. des del primer dia per a solucionar la crisi, sense dubte la més llarga que hem sofert i que sofrirem en l'esdevenidor de Catalunya.

. . . . . .

El Pla de la Victòria no és el programa del P. S. U. ni de al U. G. T., és el pla de tot el poble antifeixista, és el pla de tots els obrers que volien lluitar de bona fe per vèncer, com més aviat millor el feixisme internacional; és el pla, en una paraula, de la victòria dels antifeixistes.

. . . . . .

Però la primera condició del Pla de la victòria és que hi hagi un Govern autèntic, no un govern esquelètic (rialles i aplaudiments), no un Govern fantasma, sinó un Govern de cos real i ple d'experiència i ple de nervi per a l'acció. Un govern que no neixi mort com els altres, perquè sense aquestes condicions precises res no es podrà realitzar. I aquest Pla de la Victòria és la victòria definitiva, i amb aquesta victòria definitiva assolirem assegurar la revolució popular. El poble ho accepta i comprèn la més profunda veritat. I aquesta és la nostra petició d'avui.

Ahir un dels oradors de l'Olympia digué que Catalunya pot governar amb la C. N. T. i sense la C. N. T.; però no comta la C. N.T. Aquest company té raó. Amb la C. N. T. i sense la C. N. T. es pot governar. Ningú no pretendrà governar contra la C. N. T.

Nosaltres volem governar amb la C. N. T. Però no volem governar amb comissions assessores que no deixen governar. (Aplaudiments.)

Governar amb ella; perquè és una força i poderosa organització nacional i perquè en ella hi ha homes de responsabilitat, que, com nosaltres, comprenen el deure en aquests moments, i perquè estem segurs nosaltres d'interpretar els sentiments de la immensa majoria dels obrers que porten carnet de la C. N. T.

Però no volem que això representi que ens porti a la desfeta si es deixa actuar els grups incontrolats. No volem que mai ens digui ningú que Catalunya ha tingut la responsabilitat de la derrota. Comprenem d'una vegada quina és la nostra situació.

Molt sovint a nosaltres se'ns ha fet creure, se'ns ha dit que nosaltres obstaculitzàvem la revolució fent política. Rebutgem aquesta acusació.

. . . . . .

Ara tenim, companys, el Pla de la Victòria. No demanem amb tota la nostra força. Clarejant en les conduccions, fermesa en els propòsits i neialat en les realitzacions.

Pel Pla de la victòria, un Govern que governi i que governi de debut. Ne dit."

I, finalment, donem el text del document que la U. G. T. demana que signessin els membres de les altres organitzacions que col·laborarien en el Govern, i que motivà la ruptura. Advertim que aquest text el retallem del nostre company "Treball"; diu així:

"Les organitzacions sotasignades que formen el nou govern de la Generalitat es comprometen solemnement a realitzar els acords següents:

Primer. — El programa del govern serà el mateix que el del govern anterior. (Aquest punt era conseqüència de les gestions fetes per Terradelles i en les quals aconseguí que els companys de la C. N. T. retiressin tota la part programàtica que havien presentat l'endemà de la crisi política.)

Segon. — Es compliran, sense cap modificació, tots els Decrets d'Ordre Públic i els Decrets militars aprovats pel Govern anterior i es comprometen a complir tots els acords que prengui el nou Govern.

Tercer. — Per organitzar i coordinar tots els recursos de Catalunya per la guerra, es crearà el Consell Superior de Guerra, sota la presidència de l'honorable Lluís Companys, un conseller de la C. N. T., un de la U. G. T., un d'Esquerra i un de la Unió de Rabassaires; a la Conselleria de Defensa s'encarregarà l'organització de reserves a un representant de la U. G. T.

Quart. — Per al lloc de director general de Seguretat serà nomenat un representant d'Esquerra Republicana. Per a la Comissaria de Barcelona, un representant de la C. N. T., i per a la Delegació de Fronteres un representant de la U. G. T. Per a les Comissaries generals de Tarragona, Tremp i Girona seran nomenats representants de la U. G. T., i els llocs de les altres Comissaries es distribuiran equitativament entre les altres organitzacions.

Cinquè. — Per a organitzar i desenvolupar les indústries de guerra es crearà la Comissió d'Indústries de Guerra, sota la presidència del conseller primer. Aquesta estarà integrada per tres representants de cada una de les Comissaries de Finances, Treball i Indústria.

I perquè consti, signen els representants de totes les organitzacions que integren el nou Govern.

Aquest document, etc."

"ELS TREBALLADORS DESITGEN VEURE SOLUCIONADA LA CRISI DE LA GENERALITAT"—DIU "SOLIDARIDAD OBRERA"

Retallem aquest paràgraf de l'editorial de "Solidaridad Obrera" d'ahir:

"La salud del proletariado exige que el agudo problema político planteado en Cataluña sea resuelto inmediatamente. Desde ningún punto de vista es admisible que el malestar existente entre los sectores antifascistas de la retaguardia se prolongue un día más. Los trabajadores desean sea solucionada la crisis que desde hace trece días sufre el Consejo de la Generalidad. Pero manifiestan su voluntad firme y decidida de que la solución se realice estableciendo un programa concreto de realizaciones; programa que debe estar en el afán de ganar la guerra y hacer la Revolución."

"IZQUIERDA REPUBLICANA" EXPRESSA LA SEVA ADHESIO AL PRESIDENT COMPANYS

Izquierda Republican ha dirigit al President de la Generalitat la següent carta oberta:

"Recollint la impressió dominant entre els afiliats del Partit Republicà d'Esquerra (Izquierda Republicana), i d'acord amb la immensa majoria de l'opinió, aquest Comité, conscient de la gravetat de les hores que vivim, vol manifestar el desig vehement de defensar el Govern i, especialment, el seu president que simbolitza la màxima autoritat en la lluita contra el feixisme invasor.

El nostre partit que reiteradament ha exposat el seu criteri en moments oportuns, repeteix una vegada més la seva increbantable adhesió al primer magistrat de Catalunya, únic que pot conduir-nos a la victòria en els camps de batalla i a l'estructuració definitiva de la futura Societat.

Accepteu la mes respectuosa mostra d'acatament i respecte esperant al mateix temps poder veure entorn vostre, tot allò que contribuexi a facilitar la labor que esteu realitzant en bé de Catalunya i de la República."

"UN GOVERN QUE GOVERNI..."

La Joventut Republicana d'Esquerra (Izquierda Republicana) ens tramet un document, que no podem reproduir per la seva extensió, en el qual demana:

"Un govern que governi dictant i imposant les normes revolucionàries que ordenin totes les activitats econòmiques de la retaguarda, els fruits de les quals no poden esser, ni un moment més, d'uns elements exclusius, sinó qui sinó, sinó de tot el poble."

Bones impressions...

Ahir a la tarda se celebra una reunió presidida pel Sr. Companys

A les cinc de la tarda tingué lloc al Saló de Sessions de la Generalitat una reunió de representants de la C. N. T., U. G. T., Esquerra Republicana i Unió de Rabassaires, juntament amb el president Companys.

Per la C. N. T. hi veiérem els companys Valeri Mas, Castellote, Domènech, Aureli Fernàndez i Fàbregues; per la U. G. T., Comorera, Vidiella i altres; de l'Esquerra, Carles Pi i Sunyer, Serra Hunter, Sauret, Terradelles i altres, i de la Unió de Rabassaires, Calvet.

La reunió acabà aproximadament a dos quarts de vuit; a la sortida els periodistes interrogaren els esmentats representants, als quals demanaren una referència de la reunió.

El President Companys es limità a dir que s'havien reunit per tal de canviar impressions sobre el moment actual, i també per no perdre contacte amb les organitzacions governamentals.

El conseller Domènech es limità a dir:

—No hi ha res per ara; la solució demà.

El conseller Comorera digué que hi havia bones impressions i molta cordialitat.

—Però hi ha res concret? — li demanà un repòrter.

—S'estableixen corrents d'harmonia — contestà.

—Es que el conseller Domènech ens ha dit que demà (avui) hi hauria solució.

—Jo us diré només que demà es treballarà intensament i que és possible que s'arribi a punts de coincidència que facilitin la solució.

I dit això s'acomiadà dels periodistes.

El senyor Vidiella es limità a dir que coincidia que hi havia cordialitat i bones impressions.

Finalment els periodistes saludaren el doctor Serra Hunter i li demanaren si podia donar alguna referència de la reunió.

—No us puc dir res, sinó que hi ha bones impressions.

—¿Així podem dir que aviat quedarà solucionat el plet polític?

—No em feu parlar; podeu dir, en tot cas, que tots fem bona cara.

EL NAS DE JOAN MARCH ENSUMA...

Gibraltar, 9. — Anit passada arribà a Gibraltar el financer espanyol Joan March. L'acompanyaven diversos amics seus.

Aquest matí March s'ha embarcat a bord del "Conte di Savoia", en direcció a Itàlia.

LA GENT I LA GUERRA

COSES DE LA RERAGUARDA

Sembla que en aquests moments, que és quan la guerra ha arribat a un punt dolç, totalment favorable per a la causa lleial, la reraguarda hauria de sentir-se optimista i esperançada.

Doncs bé: no és així. Es mostra confusionària, igualment que el primer dia. Per a molts, que no han deixat d'anar a prendre café un sol dia i que tampoc no els ha mancat pa, la guerra ve a ésser una mena de malson que els fa arrufar les celles bon punt senten que se'n parla: diuen, en to irònic, en comentar els comunicats oficials, que els nostres soldats avancen massa de pressa. En sentir-los pensen que si, probablement, les operacions es descabdellessin a l'inrevés potser no les comentarien així.

Hi ha gent, a la reraguarda, que es dedica a *injiar* els bombardejaments. Els de diumenge els allargueu fins a *dilluns*, i en parlen amb aire consternat. Per exemple, el bombardeig del diumenge passat va donar lloc perquè un d'aquests comentadors se n'inventés un altre, nou de trinca, que no va tenir lloc, si no fou en la seva imaginació, la tarda del dia següent, a Mataró, causant una infinitat de desgràcies...

En trobeu, també, que us fan preguntes com aquesta:

—¿Voleu dir que és veritat això que diuen els diaris sobre els avanços d'Andalusia?

El to amb què fan la pregunta és tot un poema de suspicàcia, sobreentenent de seguida que no en creuen una sola paraula.

Aquestes persones jo no les he sentides dubtar mai, en canvi, d'una notícia, confirmada o no, que fos desfavorable per a la nostra causa. I tot això crea a la reraguarda un estat de desconfiança, per no dir de desmoralització, que o hauria d'existir. Mala fe o bé feixisme? A la millor és únicament inconsciència, i com a tal perdonable, si bé fins a cert punt.

I és que, segons sembla, per a molts la guerra no hauria de passar dels límits que separen la tragèdia real de la seva pròpia comoditat, la qual serien capaços, sense adonar-se'n, de sacrificar la seva llibertat i àdhuc la seva vida.

En canvi allò que no abunda pas a la reraguarda és l'home que té una fe absoluta en el triomf de la causa lleial, que la predica arreu, i que l'encomana als qui l'escolten.

Tots aquells que a la reraguarda grinyolen haurien de pensar en els qui lluiten al front; potser així aprendrien de despullar-se de llurs egoismes, i sabrien, per tant, enfocar-la en un sentit més objectiu i, sobretot, més generós.

* * *

De tant en tant l'aviació feixista ve a bombardejar els nostres pobles. Cada vegada que succeeix això es parla de la cinquena columna, i es parla, igualment, de les organitzacions d'espionatge que funcionen a la reraguarda.

Evidentment, a Barcelona i a tota l'Espanya lleial funciona una espessa xarxa d'espionatge. Ací hi ha elements que d'ençà del primer dia de la guerra es vénen dedicant a comunicar les coses que succeeixen ací als facciosos.

—¿Com és possible — es pregunta molta gent — que els facciosos ho sàpiguen tan de pressa i que llurs avions es presentin, justament, a la mateixa hora, si no hi hagués algú ací que els ho comunica amb anticipació?

Aquesta pregunta reclama una resposta immediata.

* * *

Ara es fa cua per a tot. Però aquesta es veu que no resa per a molts. Hi ha persones, en efecte, que després de nou mesos de guerra i de set de cua encara, a hora d'ara, no n'han feta mai.

Probablement que mengen molt millor que no pas les que es veuen obligades a passar-se hores i hores, de dia i de nit, davant dels establiments de queviures.

Moltes, abans, eren gent de dreta; ara també ho són, si bé ho dissimulen curosament, i la majoria feixistes en potència.

Per altra banda, als establiments de queviures succeeixen coses estranyes. A hores intempestives, en efecte, en solen sortir paquets. Si de cas no surten per la porta, s'esquitllen per la finestra, o bé per la portetà de darrera.

Hom efectua, de tant en tant, un escorcoll al domicili d'una família benestant, i s'hi troben dues o tres cantionades de queviures.

Es aquest un problema que caldria resoldre amb urgència.

Molts obrers no poden fer cua per no perdre el jornal, i es queden sense poder menjar. Altres — són aquests als quals ens referim més amunt — no es mouen de casa seva, i tenen tot el que volen. Probablement, amb un augment prudencial en el preu, la qual cosa vol dir que encara hi ha privilegiats i que, a més, existeix una mena de gent que s'aprofita de l'actual estat de coses per tal d'omplir-se les butxaques.

Es tracta d'un autèntic sabotatge a la revolució, que hauria d'ésser tallat de soca arrel.

Més nazi que Hitler

Les idees de Ludendorf

A propòsit de la reconciliació entre Hitler i el general alemany Ludendorff, la Premsa estrangera publica llargs comentaris sobre les estrafolàriès teories d'aquest militar, les quals tothom dóna per segur que seran incorporades d'ara endavant a l'ideari del nazisme alemany a guisa d'apèndix al "Mein Kamff" de Hitler. Ludendorff és enemic del cristianisme, i si en un moment donat va rebutjar la intervenció alemanya en els afers d'Espanya no ho fou mogut per un esperit pacifista, sinó perquè creia i segueix creient que es tracta d'una bagatella: Ludendorf és partidari de la guerra total. Heus ací com s'expressa en la seva revista que porta per títol "La font de la força alemanya".

"La guerra total és sense pietat. Exigeix l'esforç suprem... Ataca no solament l'home, sinó la seva dona i els seus fills... Ens manca un poble capaç de projectar les seves forces al màxim durant mesos i durant anys davant l'enemic. Cal que es compleixi aquesta condició per arribar a trencar la voluntat d'aquest enemic i continuar essent forts àdhuc si el nostre creix a mesura que la guerra es va allargant."

Quant al cristianisme Ludendorf assegura que "es tracta d'una religió estrangera, la qual mata les nostres qualitats racials, lleva al poble la seva cohesió i el deixa indefens." I afegeix: "Ens desembarassarem del dogma i realitzarem l'encarnació del poble alemany."

L'AVIACIO FACCIOSA VA BOMBARDEJAR REUS I PORTBOU

Ahir, a dos quarts de set del matí, aparegueren tres aparells facciosos sobre Reus. Llançaren bombes explosives, cap de les quals, però, no assolí l'objectiu que els aviadors feixistes es proposaven.

Immediatament s'alçaren tres caces lleials de Reus i dos que procedien de Barcelona, els quals empaitaren i feren fugir els avions facciosos. També actuaren les bateries antiaèries de Reus.

Segons sembla, els tres aparells facciosos deixaren caure setze bombes sobre el poble de Constantí, dues d'elles incendiàries i les altres explosives. D'aquestes darreres, dues no esclataren. El bombardeig facciós causà ferits en el poble esmentat.

També, a dos quarts de cinc de la matinada, un avió faccios va bombardejar Portbou, sense causar danys. Hi hagué quatre ferits.

UN AVIO FACCIOS SOBREVOLA TERRITORI FRANCES I HI AMOLLA UNA BOMBA

Perpinyà, 9. — A les sis del matí un avió rebel ha deixat caure set bombes a diferents llocs de Portbou. Poc després un segon avió ha deixat caure una bomba, i després s'ha dirigit cap a mar. Els aparells procedien de Figueres i han utilitzat bombes incendiàries, una de les quals ha anat a caure a l'església i una altra ha destruït en part un edifici. La via férrica ha sofert destroces sense importància. En el curs d'aquestes evolucions un avió ha sobrevolat Cervera de Rosselló.

Una bomba caigué en territori francès.

Una crida del "Partit Alemany de la Llibertat"

Demana, entre altres coses, que sigui abandonada immediatament l'aventura d'Espanya, i diu que se sent d'acord amb el coronel Von Fritch i amb l'almirall Foerster

«NO VOLEM UNA NOVA GUERRA; NO VOLEM L'ENFONSAMENT DE LA NOSTRA PATRIA; NO VOLEM CAP AVENTURA...»

Berlin, 9. — Circula per Alemanya amb gran profusió un fascicle de paper groc, signat pel "Partit Alemany de la Llibertat".

Entre altres coses, poden llegir-se els següents paràgrafs:

"El partit Alemany de la Llibertat és una lliga fraternal d'homes i dones resolts a servir Alemanya i conquistar la seva llibertat. El Partit Alemany de la Llibertat comprèn dones i homes de totes les classes socials i de totes les professions; als seus rengles hi ha catòlics i protestants; els antics nacional-alemanys i els antics social-democrates i membres del partit nacional-socialista.

El seu impetu descansa en la joventuts alemanya que vol instruir-se, a les universitats per desenvolupar la ciència alemanya i al seva antiga fama. Aquesta joventut vol conquistar per a Alemanya el seu lloc al món. Aquest lloc que perdé i que cada dia torna a perdre."

Les finalitats del partit alemany de la Llibertat són: la lluita contra tota exageració política; la lluita contra l'autarquia, la qual arruïna el comerç alemany, priva de mantega el poble alemany i augmenta el preu del pa; el partit lluita contra els grans consorcis industrials; reclama espai vital per als petits patrons artesans i comerciants.

El fascicle assenyala altres finalitats del partit, entre les quals hi ha la justícia social, la protecció de les confessions religioses, la independència i imparcialitat dels tribunals, la llibertat de pensament i opinió.

Demana que, d'acord amb l'antic Dret alemany, els "Führers" donin compte al poble de llurs actes, que puguin ésser elegits i destituïts.

Reclama la dissolució del Reichstag, el qual "es compon de lacais a les ordres del despotisme". Reclama també la celebració d'eleccions per a "nomenar representants lliures d'un poble lliure". Considera que les eleccions han d'efectuar-se amb llibertat de premsa i llibertat de reunió.

En política exterior, el partit alemany de la llibertat demana "pau amb tots els pobles, política de reconciliació amb tots els Estats, i particularment amb França, Polònia i Txecoslovàquia".

Demana enèrgicament que es posi fi a l'ajut aportat als "generals perjurs i a l'odiós comerç d'homes pel qual es tramiten fills alemanys als deserts del nord d'Africa".

El fascicle continua dient:

"En reclamar això ens sentim plenament d'acord amb l'almirall Foerster, amb el coronel von Fritsch, amb milers d'oficials alemanys, amb milions d'homes i dones alemanys que demanen que s'abandoni immediatament l'aventura empresa a Espanya.

"No volem una nova guerra; no volem l'enfonsament de la nostra pàtria; no volem cap aventura i cap d'aquestes explosions contra les quals Schacht posa en guàrdia el poble amb gran insistència."

El fascicle acaba dient:

"Amics: obreu resoltament, però amb intel·ligència. Que cadascú romangui al seu lloc i actuï en el seu medi ambient. Les armes més fortes de l'enemic són la mentida, la falsedat i la traïció. Obreu i feu propaganda, amb prudència. Avui poc estan al nostre costat; però aviat seremcentenars, i més tard, milions.— Heil Deutschland!"

Circula també un altre fascicle de paper blanc, en el qual es reclama un plebiscit immediat sobre la qüestió espanyola.

Dietaris de campanya

Admirem de tot cor els milers de milicians cèlits de la gran massa del poble que han abandonat tot allò que constituïa el cercle de les seves relacions habituals i la rutina dels seus costums. Aquests, de vegades, pesen tant en el taranná d'un home, que mentre es desplega entre la gràcia de les seves convencions arriba a tenir la sensació que no hi ha manera de sortir-se'n sense experimentar un trastorn conceptual de fatal. Però, heus ací que arriba la veu patètica del poble adolorit, el gemec immens de tota una societat ferida, com un lleó que sent la fiblada verinosa d'un serpent. Aquesta veu de dolor és la irresistible com el cant de la sirena. I són a milers els que han abandonat dones i fills, pares i germans, impulsats per aquest gran sentiment de generositat. D'altres ho han fet perquè el seu esperit aventurer s'ha trobat invitat a participar en la més noble de les aventures; la defensa de la pau i de la justícia social.

La legió dels nostres combatents és, doncs, formada per una suma incomptable d'esperits generosos. La gesta individual de cada un d'ells restarà difusa en la boirina traslúcida de l'anònim que no permetrà mai determinar els contorns precisos de la seva valor autèntica, en molts d'ells, per haver deixat el cos sobre el terreny.

Es per això que ens faria illusió la idea de veure com entre la legió dels que combaten per la causa del poble hi hagués un contingent d'homes que s'aplaudissin a traspassar sobre els fulls d'un bloc de notes les impressions que han recollit en la lluita per la llibertat. Un diefari individual de la vida de campanya podria tenir per a l'esdevenidor una valor inapreciable.

No ens ha dit res de nou Nathan Lipman en afirmar que l'exèrcit es una escola ruda, necessària i útil. Però aquestes condicions les contenen tots els exèrcits, tant aquells que formen legions de pop com els que són imposats per la febre perversa de la guerra, tant els moderns exèrcits de la civilització, com els bàrbars exèrcits tradicionals, tant el nostre Exèrcit, com el del traïdor Franco.

En els "dietaris" aludits no caldria que el seu autor hi aboqués cap mena de literatura. Amb la impressió personal sobre l'ambient militar n'hi hauria ben bé prou. Tal vegada hom extraurà notes aparentment mancades de valor i per a l'historiador i el crític esdevindrien més tard pedres preciosos, necessàries per a valorar un aspecte transcendental de la transformació social del nostre poble a través del seu puntal que ha d'ésser el cos armat. Perquè hem de tenir ben present un fet molt important. En el nostre país fins ara no ha existit exèrcit, ja que combatre al Marroc en les etapes insurreccionals d'aquell país no era al capdavall sinó un joc de misèries sense heroisme.

En canvi, constatar com l'esperit dels nostres soldats es desvetlla sota l'acció formidable de l'armament modern dels nostres adversaris de tres nacions, Itàlia, Alemanya i Portugal, auxiliats per una minoria d'espanyols, això és un fenomen de transformació de l'esperit de la terra que no seria gens bàlder de poder valorar a través de la impressió personal de bon nombre dels fills del poble que han intervingut en aquesta gesta, la més heroica de la nostra història. Milicians, soldats, escriviu el vostre "Diari de campanya". — M.

Per fi s'ha implantat l'hora d'estiu...

...a Euscadi

Bilbao, 8. (Rebut amb retard. — Servei exclusiu de Fabus.) — Demà es reixerà al "Diari Oficial" una disposició en virtut de la qual a partir de dissabte vinent, dia 10 del corrent, a les odtze de la nit, serà avançada una hora la marxa dels rellotges, i quedarà establerta, per tant, l'hora anomenada d'estiu.

AL FRONT D'ARAGO

Mentre al sector extrem sud-Ebre hi ha escassa activitat, a la banda nord del Piaeneu arogonès es preparen accions de gran importància :: Meritíssima actuació de l'aviació republicana

Alcanyis, 9 (a les 23'15. — Del nostre corresponsal al front). — Si bé la jornada d'avui ha estat de poca activitat, o més ben dit, d'una activitat que ofereix pocs fets remarcables, cal destacar encara l'actuació eficient de l'avia ció republicana, que té ben merescut el qualificatiu de gloriosa. Després d'operar sobre les posicions militars dels facciosos a Vivel del Rio, ho féu també damunt les de Calamocha, que és el punt defensiu de la carretera que va des de Saragossa a Teroel, i en el qual lloc sabem que els rebels tenen establert el quarter general de les forces que un dia operaren al sector Sud-Ebre i després a la carretera d'Aragó, camí de Guadalajara. Els efectes causats per la nostra aviació en aquella població foren d'importància segons pogueren apreciar els braus pilots, com així ho comunicaren de tornada a llurs bases una vegada acomplerta la seva missió.

A les posicions Belala de Lécera, les bateries enemigues han fet foc sobre l'indret anomenat Monte Lobo, però una vegada més ha fracassat l'intent dels contraris malgrat que en la seva acció entrà també en joc l'aviació.

Dels altres sectors d'Aragó desconeixem detalls de la jornada de lluita d'avui, però sabem que en el d'Osca s'ha prosseguit l'atac per part de les nostres forces, especialment a la banda nord del Pireneu aragonès, on després del darrer avanç que hi hem efectuat, hom treballa activament en la consolidació i fortificació dels pobles presos a l'enemic i a preparar-se per a futures accions d'una gran importància.

Novament els aparells de la República han actuat per damunt d'Osca, on s'ha causat grans destroces a les bateries emplaçades dins de la mateixa ciutat.

Avui es troba a Hijar el conseller de Defensa de la Generalitat de Catalunya, company Isgleas, el qual ha fet manifestacions de satisfacció per l'elevadíssima moral que ha pogut constatar que existeix entre els milicians del sector visitat. I s'ha mostrat també molt complagut pel resultat de les darreres actuacions dutes a terme a tot el front d'Aragó. Ha acabat dient que esperava que el front aragonès donaria de si tot el que d'ell s'espera. — G. GRAU.

TOTS ELS ESPECTACLES

Cinema

AVUI DISSABTE PALAU DE LA MUSICA

GRAN = ESTRENA

Una pellicula? No. Molt més. Un document polític. Un document salvador. Un document que tendeix envers la creació de l'únic instrument eficaç de la guerra, d'un Exèrcit fort, d'un Exèrcit del Poble, disciplinat, organitzat, monolitic, d'un Exèrcit Popular Regular. Amb ell marxarà el poble enter envers la victòria final. Acompanyaran en realitat com en el llenç aquesta marxa triomfal els Himnes lluminosos del poble.

CARTELLERA OFICIAL DE REESTRENES I GRANS ESTRENES (Setmana del 5 a l'11 d'abril)

CATALUNYA. — Còmica - Viva Zapata - La princesa encantadora, per Grace Moore.
POMPEIA. — El rayo de acero - El amante escrupuloso - El túnel transatlántico.
RAMBLES. — El secreto de vivir - El prisionero 13 - Manifestación pro-Ejército Popular en Barcelona - Solidaridad del pueblo hacia las víctimas del fascismo - La columna de hierro hacia Teruel.
ACTUALITATS. — Dibuix negre - Documental - Còmica - Horas estelares en el Lido - Cinelocuras núm. 1 - La columna de hierro hacia Teruel.
NOVA YORK. — La edad indiscreta - Muchachas de hoy - Búsqueme una novia.
FRANCISCO FERRER (abans Urquinaona). — Mi ex mujer y yo - Musical - Dibuixos.
PUBLI CINEMA. — En las montañas del Tirol - Actividades mundiales - Camino del mal - Série de seis dedos - La melodía de los Boys - La Columna de Hierro hacia Teruel.
ATLANTIC I SAVOY. — Dibuix color - Esportiva - La victoria es nuestra - En el país de los Bretones - Maravillas de la India - Somalia francesa - La Columna de Hierro hacia Teruel.
ARENES. — A través de la tormenta - Un millón de gracias - Escándalos 1935.
MONUMENTAL. — Rebelión a bordo - Marinos de Cronstad - Esportiva.
MUNDIAL I BAILEN. — Chun-Chin-Chon - La brigada secreta - Sangre de fuego.
FRANCISCO ASCASO, carrer de López Raimundo (abans Vergara), 14. — Por un solo desliz - Incertidumbre - Aragón trabaja y lucha - La Columna de Hierro hacia Teruel - El despertar de una nación.
VICTORIA. — Entre el amor y la muerte - El rey de los condenados - El príncipe encantador.
ARNAU, FLORIDA I BROADWAY. — El rey del Broadway - Viva la libertad! - El hombre sin rostro - Còmica.
GOYA. — Los héroes del barrio - Todo un hombre - Aquí hay gato encerrado.
AMERICA I FOC NOU. — Cachorro de mar - El vidente - Còmica - Documental.
SELECT. — La tela de araña - Baboona - Una dama sin igual.
BARCELONA. — Bravos seductores - Venganza gitana - Noches moscovitas.
CAPITOL. — Dos espías - Paz en la guerra - Dibuixos.
COLISEUM. — Canción de amor, per Lily Pons - Dibuixos - Còmica - Documental.
FEMINA. — El pequeño Lord - C. N. T.-F. A. I. ayuda a Madrid - Criminales.
TRIOMF I MARINA. — Madrid tumba del fascismo - Golpe por golpe - La familia Dressel - El hombre sin rostro - Còmica.
CINEMAR. — Los héroes del barrio - Noche de fantasmas.
MISTRAL. — Sangre de fuego - Los diablos del agua - Un par de gitanos.
SOSC I PRINCIPAL. — El admirable vanidoso - Rose-Marie - Ojos que matan.
TETUAN I NURIA. — Una mujer en peligro - Licenciados del amor - Una dama sin igual - Còmica.
KURSAAL I AVENIDA. — La última avanzada - A las 8 en punto - Cazadores de estrellas.
SPLENDID. — El príncipe encantador - En persona, per Ginger Rogers - El terror de Chicago.
PATHE PALACE. — Nocturno - El deber - El secreto de Ana María.
XILE. — La máscara de carne - Rebelión a bordo - Còmica.
METROPOL. — La fugitiva - El hijo del regimiento - La alegre mentira.
COMTAL. — La excéntrica - Dulce indecisión - Escándalo estudiantil.
FREGOLI I TRIANON. — El admirable vanidoso - Golpe por golpe - Adán sin Eva - Còmica - Musical.
IRIS PARK. — El billete de mil - Muchachas de hoy - La niña constante.
SMART. — La vida privada - Divina gloria - Canción de la pradera - Dibuix - Reportatge.
PARIS I VOLGA. — En persona - Noches blancas de Petrogrado - Los esclavos de la tierra.
MIRIA. — Compás de espera - La rosa del rancho - Noches moscovitas.
ESPLAI. — Es el amor - La condena redentora - Misión secreta.
ASTORIA I MARYLAND. — La millona - El 19 de julio.
EDEN. — Aquí hay gato encerrado - El hombre sin rostro - Viviendo de ilusión - Còmica.
SANTASIO. — ¿Recuerdas lo de anoche? - Tres amigas - Manifestación pro-Ejército Popular.
EXCELSIOR. — Adiós al pasado - Marinos de Cronstad - Huérfanos del destino - Dibuixos.
BOHEME I TALIA. — Errores de juventud - La voz del alma - Silbando en la obscuridad.
FOMENT. — El terror de Chicago - Marinos de Cronstad - Soldadito del amor.
GODEON. — Marinos de Cronstad - Caballero improvisado - Incertidumbre.
ALIANÇA. — Los siete pecadores - Monte criollo - Marinos de Cronstad.
WALKYRIA. — Bajo el signo libertario - El último minuto - La ciudad sin ley - Soldadito del amor - Còmica.

TEATRES SOCIALITZATS DE CATALUNYA

FUNCIONS PER A AVUI, DIA 10
Tarda, a les 5, i nit, a les 9'45

APOL·LO. — Companyia de drames socials. - Tarda i nit: "España en pie", estrena.
BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana. - Tarda: 1.er, "El patio"; 2.on, "El ladrón de muñecas"; tercer, "Por qué se quitó Juan de la bebida"; 4.rt, Cançons per la nena Margarita Sierra. Nit: "Abuela y nieta", "El patio" i "Por qué se quitó Juan de la bebida".
COMIC. — Companyia de revistes. - Tarda i nit: "Las faldas".
ESPANYOL. — Companyia de vodevil. - tarda i nit: "Un remei per a trampejar".
NOVETATS. — Companyia lírica castellana. - Tarda: "Romanza húngara". Nit: "Luisa Fernanda".
NOU. — Avui, dissabte: Debut de la companyia de gènere líric castellà. - Tarda: "La taberna del puerto". Nit: "Luisa Fernanda".
OLYMPIA. — Demà, diumenge: Extraordinària funció d'òpera. - Tarda: "Marina", per Hipòlit Lázaro i Maria Espinalt. Segona reposició del ballet de l'òpera "La Gioconda": "La danza de las horas", per 101 el cos de ball de l'òpera del teatre Tívoli, i a homenatge a la que fou mestra de ball Paqueta Pamies.
PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'òperetà - Tarda: "Eva". Nit: "La leyenda del beso".
POLIORAMA. — Companyia de drama català. - Tarda i nit: "El públi".
ROMEA. — Companyia de gènere xic. - Tarda i nit: "La alegría de la huerta" i "¡¡Madrid!!".
TIVOLI. — Companyia d'òpera. - Tarda: "Tosca".
VICTORIA. — Companyia lírica castellana. Tarda: "La del manojo de rosas". Nit: "Los granujas" i "La viejecita".

VARIETATS

TIVOLI. — Nit: Selecte programa de varietats i l'orquéstra Crazy Boys.
CIRC BARCELONES. — Tarda i nit: Grans programes de varietats.
GRAN PRICE. — Avui i demà, tarda i nit: Grans balls amenitzats per l'orquéstrina Price Band. Preus i hores els de costum.
GAVINA BLAVA (Palau de la Llum), avinguda Mistral, 50. - Avui, tarda i nit: Grans balls familiars.
NOTES. — Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. - Queda suprimida la revenda, la comptadoria i la claque. - Tots els teatres funcionen en règim socialitzat, i per aquest motiu no es donen entrades de favor.

SALÓ INTERNACIONAL
CASA LLIBRE
Companyia Socialitzada de Varietats
Cada dia des de les 5 de la tarda fins a la 1 de la nit. Balls i Atraccions

FARRÉ PIJUAN
Metge especialista
PELL - URINARIES - DEFECTES SEXUALS
Rbla. Canaletes, 11, 1.er. De 12-1 i 4-8

NOTES SOLTES

Una manifestació de l'ideal antifeixista de el suport i l'ajut que cadascú de nosaltres ofereix als infants que, per causa de la guerra, han hagut de deixar llur casa i emparar-se a la nostra solidaritat.

No oblideu l'obra d'AJUT INFANTIL DE RETAGUARDA, i porteu els vostres donatius al seu estatge central, plaça de Ferran i Guàrdia, 11, pral.

Abans-d'ahir va morir a la nostra ciutat la senyora Antònia Salvador, germana del conseller de Gobernació de l'Ajuntament Hilari Salvador. En l'acte de l'enterrament, efectuat ahir, amb assistència d'un representant del president de la Generalitat, de l'alcalde Pi i Sunyer i de nombrosos amics particulars i polítics del senyor Salvador, fou palesat el sentiment produït per aquesta sensible pèrdua. LA PUBLICITAT s'associa cordialment al dol de la família de la finada.

Es recorda als bascos refugiats a Catalunya, així com als refugiats procedents del País Basc, l'obligació que tenen d'instruïre's al Cens que pòrta el Departament d'Assistència Social de la Delegació General d'Euskadi a Catalunya, Passeig de Gràcia, 60. En cas de no fer-ho, no podran acollir-se als beneficis que els puguin recaure.

SENYORES, SENYORETES! Recordeu que CEREBRINO MANDRI evitarà les vostres molèsties sense haver de deixar la manera habitual de viure, ja què transforma en benestar allò que abans era un veritable martiri.

Fórmula fruit de l'estudi d'algunes generacions de mètges i farmacèutics que resulta sempre eficaç, sense perjudicar l'organisme.

Es utilíssim a tota megtressa de casa saber que prendre a temps una o més vegades el CEREBRINO MANDRI pot evitar llargues i penoses malalties.

En el sorteig públic del Cupó dels Cecs efectuat ahir, dia 9 d'abril, al Passatge de la Pau, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: Amb 25 pessetes, el 49, i amb 3 pessetes, els 149, 249, 349, 449, 549, 649, 749, 849 i 949.

Abans-d'ahir a la nit, al saló d'actes del Secretariat d'E. R. de C., es va celebrar una reunió conjunta d'alumnes, exalumnes i instructors de l'Escola de Guerra, en la qual es tractaren diversos punts relacionats amb l'esmentada Escola, i especialment del sectarisme desplegat dins d'aquella i dins de les casernes per certes organitzacions, més atents als interessos de grup que no als generals del país i a les necessitats de la guerra. Es prengueren acords encaminats a contrarestar l'efecte nociu de les activitats d'aquesta mena, per tal d'aconseguir una major imparcialitat amb tot allò que de l'Escola depengui.

Totes les febres es guareixen

Si algú a casa vostra pateix d'escarlatina, xarampió, verola, tifoide, erisipela, etc., assegurareu i precipitareu el seu guariment fent-li beure BOISSON BLANCHE MAGNAT. Nombrosos casos degudament comprovats proven que aquest simple però meravellós remei és prou per a aturar en sec la malaltia i per a impedir el seu desenvolupament. Vegeu ací un exemple: "Vaig tenir la febre escarlatina, l'any passat, a quaranta-set anys d'edat. Vaig començar a prendre la BOISSON BLANCHE MAGNAT al cap de vuit hores d'iniciar-se la malaltia, en plena erupció, amb grans per tot arreu. Després de prendre cinc flascons quedava completament guarida, sense cap complicació ni albúmina. Senyora P. C.". El flascó per a fer un litre de beguda es ven a totes les farmàcies. Exigiu sempre BOISSON BLANCHE MAGNAT.

Ahir arribaren a la nostra ciutat els delegats internacionals de l'Associació d'Amics de la Unió Soviètica, de Dinamarca, França i Bèlgica, per tal d'estudiar el problema espanyol creat per l'aixecament feixista, i estrènyer, davant d'aquest fet, les relacions de germanor i ajut de tots els elements de l'esmentada associació internacional per l'Espanya antifeixista.

Demà, diumenge, a les cinc de la tarda, l'Ateneu Socialista de Catalunya (P. S. U.) donarà, a honor dels infants, una representació de Putxinellis a càrrec del popular Didó, a l'estatge dels "Quatre Gats", carrer de Mont-Sió, 3. Aquesta representació, primera d'una sèrie en projecte, s'ha organitzat per tal de celebrar l'èxit de l'Exposició d'Art a profit d'Ajut Permanent a Madrid, que encara pot ésser visitada avui, i que quedarà clausurada d'ara a pocs dies.

CAMISERIA **FERRER-BATLLES** 36, Boqueria, 38
Grans rebaixes en Caçadores, Suèters i Gèneres de punt d'hivern

Especialitat en Camises a mida Mitges "FERRO" de garantia

Canòdrom Park
CAMP DEL SOL DE BAIX (TRAVESSERA DE LES CORTS)
Avui, a les quatre de la tarda
Grans Curses de Llebrers
Propera reunió: Demà, diumenge, a les 10 del matí
Tramvies 7 i 15 Autobusos lletra E

ELS JUTJATS

AVUI COMENÇARA LA VISTA DE LA CAUSA INSTRUIDA CONTRA LA CINQUENA COLUMNA

EL FISCAL DEMANA DOTZE PENES DE MORT CONTRA UNS PROCESSATS, I ALTRES DE RECLUSIO PERPETUA

Avui començarà davant del Tribunal Popular número quatre la vista de la causa seguida contra uns elements que formaven part de la "cinquena columna" que han estat detinguts darrerament.

Ahir al matí el president i el magistrat del Tribunal esmentat, Sanjuan i Viñuales, visitaren el president de l'Audiència, company Andreu Abelló, per tal de posar-lo al corrent de l'estat en què es troben les diligències. Aquest manifestà la seva complaença pel zel que havien demostrat aquells dos funcionaris i els restants elements del Tribunal, per tal d'aclarir els més petits detalls relacionats amb el sumari esmentat.

Després el fiscal Viñuales lliurà als periodistes les conclusions, en les quals són demanades onze penes de mort. La vista ha despertat molta expectació.

RESUM DELS FETS

De les actuacions sumarials es desprèn que Lluís Gutiérrez Santamarina (el qual actualment està reclòs al castell de Montjuic complint una condemna que li fou imposada pel Tribunal Popular) preparava un moviment contrarevolucionari amb l'ajut del seu nebot Francesc Josep Gutiérrez i González, en el qual havia delegat la direcció de Falange Española a Catalunya. El nebot es dedicava a efectuar tasca de proselitisme amb Víctor Iturrioz i Echevarria. Havia aconseguit atraure al seu costat alguns elements, entre els quals cal assenyalar els processats Josep Batlle i Cortada, Josep Cleries i Padrós, Santiago Ante Fraile, Benet Ruiz i Ruiz, César Rodrigo i Rodríguez, Pilar Señoranes Martínez, Magdalena Ramos Señoranes, Carme Ramos Señoranes, Joan Clar Ramírez i Jeroni Martínez Jiménez.

Tots ells es reunien en una torre situada al carrer de Santaló, número 103, que Lluís Pastor tenia requisada. Hi vivien, amb ell, Víctor Iturrios i César Rodrigo.

El cap superior de Policia va saber que alguns elements destacats de Falange es reunien a la torre esmentada, i muntà un servei que va donar el resultat següent: conèixer que tenien plantejat un atracament a una joieria del carrer de Pelayo, 44; un altre contra determinada persona per tal de reunir cabals; l'assassinat de Pérez del Pulgar, cap dissident de Falange, el qual va detenir la policia perquè coneixia els secrets de l'organització; el de Juli Lamie Santanus, el del falangista Josep Clar, cap de centúria, el qual havia de proporcionar a l'organització un aparell transmissor, aquest darrer considerat com a perillós; el planejament d'un atac a les casernes i altres edificis públics; l'assalt a la presó, per alliberar els presos; la possibilitat de rebre armament per mitjà dels avions facciosos; cità un militar anomenat Benet Ruiz, per tal d'ultimar detalls del pla d'atac a les casernes i conèixer la força amb què comptaven; el viatge de Víctor Iturrioz, conegut també pel nom de Robert Arencina, a Burgos i a Valladolid per a rebre homenatge a la Junta Nacional de Falange Española, rebre ordres i ultimar detalls de la tasca a realitzar a Catalunya.

A la torre del carrer de Santaló s'acordà celebrar un àpat de comiat. La Policia va muntar un servei de vigilància entorn de la torre, i escoltà els discursos i els acords que es van prendre, gràcies a una instal·lació radiofònica instal·lada prèviament. En l'àpat esmentat es redactà un document comprometedor.

També es trobaren plans de la ciutat, en els quals hi havia tallers de muntatge i reparació d'avions, fabricació i dipòsit de municions, i altres de la costa.

LES CONCLUSIONS FISCALS

Tots aquests fets són constitutius de diversos delictes, compresos en l'article del 27 del decret del 5 de gener, en el qual es diu "que és considerat feixisme tot acte que coadjuvi a la rebel·lió militar i al moviment feixista del 19 de juliol del 1936".

Es demana la pena de mort contra Lluís Gutiérrez i Santamarina, Francesc Gutiérrez, Víctor Iturrioz, Magdalena Ramos, Benet Ruiz, Josep Batlle, Santiago Anta, Josep Cleries, Jeroni Martínez, Carme Ramos, Marina Ramos i César Rodrigo; i imposar la pena de reclusió perpètua a Pilar Señoranes i Manuel Paricio i Pérez del Pulgar, i la de privació de llibertat durant la guerra a Francesc Martínez i Joan Clar.

Pels restants processats es demana l'aplicació d'una multa de cent mil pessetes en concepte de responsabilitat civil.

L'ACTUACIO DELS TRIBUNALS POPULARS

Al Tribunal número 1 es vegé ahir la causa seguida contra Joan Martínez Ramos, acusat que, fingint-se policia, obligà a aixecar les mans a uns veïns de la casa on vivia, als quals escorcollà.

Durant el procés es demostrà que el processat estava en estat d'embriaguesa i que no portava armes de cap mena, per la qual cosa el Tribunal l'absolgué.

★ Va comparèixer davant del Tribunal número 2 Carola Fàfols Riera, mestressa de la pensió "Prim", de la Ronda de Sant Antoni, acusada de donar mals tractes als empleats i d'haver-se apoderat de 65.000 pessetes del negoci quan es formà el control en aquella casa.

La processada ho negà.

La prova testifical fou desfavorable per a la processada. El fiscal sollicità la pena d'un any de privació de llibertat, l'embargament de les tres quartes parts del seu capital i deu anys de privació de drets civils i socials. El Tribunal confirmà la pena sollicitada pel fiscal.

AL TRIBUNAL DE DIVORCIS

Ahir al matí, a la Sala de divorcis, es presentà Eulàlia Maynou sollicitant el divorci per mutu acord amb Salvador Blanque. Fou concedit a l'acte.

La Maynou fou condemnada, junt amb Benjamí Baisanó, pel crim de Badalona, la víctima del qual fou Emma Langer.

★ A la mateixa Sala es concedí el primer divorci per bigàmia. Es tracta d'un individu, casat dues vegades, sense haver estat anteriorment divorciat ni haver mort la seva primera esposa. En aquest cas es concedí el divorci del segon matrimoni, però es passà un testimoni de tant de culpa als Tribunals ordinaris pel delicte de bigàmia.

Els autors de l'estafada a la Caixa de Pignoracions a disposició dels Tribunals.—Anit foren posats a disposició del Jutjat de guàrdia, el qual a la vegada ho farà al Tribunal Popular, els detinguts Joan Gili Martí, Sebastià Fornells Llavia, Emili Casals Roura, ex-dirigent de la Unió Patriòtica, Felip Lahoz Gasca i Bartomeu Obradors Solsona, acusats d'ésser els que tenien muntada l'oficina i que es dedicaven a estafar la caixa de pignoracions de la Generalitat mitjançant la falsificació d'alguns documents.

S'ha demostrat després de les diligències que ha efectuat la policia que la quantitat estafada és de 21.000 pessetes per un concepte i sis mil per l'altre.

Falta un detingut per a completar la banda; la policia confia que no trigarà a caure a les seves mans.

VARIA

Han estat posats en llibertat dos dels detinguts amb motiu dels successos d'Olesa de Montserrat, després de diverses recerques i indagacions que ha efectuat el Tribunal Popular número 3.

Queden, doncs, sis detinguts per aquest assumpte, i segurament per les declaracions d'aquests i de testimonis es procedirà a noves detencions.

★ Per la policia han estat posats a disposició del Tribunal Popular Joan Rius Falcó, Josep Reixach Puig, Gumersind Palahí Blanch, Rafel Macià Ros, Félix Fobre Arques i Ignasi Colomer Preses, detinguts per pretendre passar la frontera i estar inclosos en la lleva de 1936, que està cridada a files.

★ Al Jutjat de guàrdia es denuncià la desaparició del carrabiner Francesc Rustan Martínez, el qual el dia 3 marxava a Alacant per tren complint ordres superiors. A l'estació de França fou detingut per uns desconeguts, que se l'emportaren en un taxi, sense que fins ara s'hagi sabut res d'ell.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — No té assenyalaments.

Sala segona. — Aliments: Antoni Masgrau contra Antònl Castell.

TRIBUNALS POPULARS

Número 1. — Un judici per activitats feixistes contra Xavier Bosch Grasi i Xavier Bosch Brugat.

Número 2. — Un judici per activitats antirevolucionàries contra Joan Orihuela Orihuela.

Número 3. — Un judici per activitats feixistes contra Jesús Palomar.

Número 4. — El judici contra els elements de la cinquena columna, que són 27 processats, un d'ells en rebellia.

FINANCES

BORSA DE PARIS

Londres	10990
Nova York	2240
Bèlgica	37900
Itàlia	11850
Dinamarca	48800
Lliures	10065
Dòlars	2245

BORSA DE LONDRES

Nova York	46850
Holanda	90462
França	10925
Bèlgica	29067
Italia	9287
Alemanya	12177
Suissa	21532
Espanya	7350
Dinamarca	23400
Suècia	19397
Noruega	19001
Argentina	1614
Rio Janeiro	304

Presidència de la República

S. E. el senyor President de la República rebé ahir en audiència els senyors següents:

Excm. Sr. Ramon Chorro Llopis, fiscal de l'Audiència de Barcelona, acompanyat del senyor Castor García Fernàndez, tinent fiscal.

Senyor Bruguera, d'Izquierda Republicana, acompanyat del president d'Actuació Valencianista i del president de l'Associació de Mestres Laics de Catalunya.

L'epidèmia de ràbia

Havent aparegut en els dos mesos darrers nombrosos casos de ràbia, que constitueixen un perill per als ciutadans de Barcelona, el president de la Comissió de Sanitat Municipal, doctor Tussó, ha disposat que s'intensifiqui el servei de recollida de gossos vagabunds. En conseqüència ha pregat a les autoritats i prega al públic en general que doni als funcionaris encarregats de fer complir les Ordenances Municipals de Policia Sanitària les màximes facilitats, per tal que puguin portar a efecte llur missió, en bé de la salut pública.

Seran recollits els gossos que circulin sense morrió pels carrers i se'ls trasladarà al Laboratori Municipal, on seran sacrificats immediatament.

ORDRE PUBLIC

Agents detinguts com a facciosos.—El Cap Superior de Serveis de la Comissaria general d'Ordre Públic lliurà ahir la nota següent:

"Han estat posats a disposició del Tribunal Popular els agents pertanyents a la Direcció General de Seguretat Roman Romero Almaraz, amb carnet núm. 8684, i Guillem Sanz González, amb carnet número 86-A, els quals, en un establiment es negaren a admetre la moneda legal en curs de la Generalitat de Catalunya.

Entenent que l'acte realitzat per aquests agents, comprès dintre del moviment revolucionari, és un acte provocador del feixisme, han estat posats a disposició de l'esmentat Tribunal per tal que obri amb estricta justícia."

Empleat detingut per traficar en monedes.—Per agents del rondi especial del Comissari General d'Ordre Públic s'ha procedit a la detenció de l'encarregat de l'oficina de canvi de l'estació del Nord per haver canviat a unes infermeres angleses que arribaren a aquesta població set pessetes per dòlar, quan el canvi oficial és de 22'50 pessetes cada dòlar. El detingut, anomenat Agustí Pardinella Turró, serà posat a disposició del Jutjat.

UN ALTRE COMPANY...

Bernat Llaudet ha mort

A l'edat de 68 anys, ha mort un altre volgut company, Bernat Llaudet —era ahir que ens deixava el company Parés— després d'una llarga vida de treball en el nostre diari on, durant més de quaranta anys, havia col·laborat a la feina de tots en el càrrec d'ordenança i en les secciones de correu i repartiment.

A través d'aquest llarg període En Bernat, com li dèiem, havia assistit a totes les evolucions del nostre diari fins a la seva catalanització, i havia contribuït sempre amb el seu esforç i en les parts que li corresponien a la seva bona marxa i a la seva difusió.

Bernat Llaudet guardava en la seva memòria les anècdotes més variades de les personalitats, personatges i personatgets a les ordres dels quals havia estat, alguns dels quals, els de l'època lerrouxista, aparelxien sota un nou aspecte en la seva actuació picaresca. Havia vist l'Emiliano Iglesias i En Santamaria, després milionaris d'origen municipal, rentant-se la camisa en un lavabo i esperar que se'ls eixugués per a poder actuar amb una aparença de roba neta.

Bernat Llaudet havia treballat també a "La Vanguardia", on es va veure c'haver-hi plegat el primer número.

Era un home ple de records i d'experiència, al qual tothom apreciava. Semblava un element inamovible d'aquesta casa i la seva mort ha produït forta emoció en tots els que amb ell havien treballat. Rebi la seva família el testimoni del nostre condol per una pèrdua que compartim tots els que fem aquest diari.

BERNAT LLAUDET I PADRAGOSA

ha mort a l'edat de 68 anys

(E. P. D.)

La seva vídua, fills, nora, néts i LA PUBLICITAT us demanen un record per la seva memòria i us conviden a l'enterrament, que sortirà avui, a les onze del matí, de la casa mortuòria, Miquel Angel, xamfrà a Galileu.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

ELS ESPORTS

ATLETISME

LA CHALLENGE REPUBLICA PER AL DIA 14 AL PARC DE LA CIUTADELLA

S'han rebut ja les primeres inscripcions per al festival que el dia 14 al matí tindrà lloc al Parc de la Ciutadella, amb motiu de l'aniversari de la República.

KENNEL DE SARRIA
AVUI, A LES 4 DE LA TARDA, I CADA DIA:
GRANS CURSES DE LLEBRERS

El primer club que oficialment ha cursat la inscripció dels seus corredors ha estat l'Hèrcules, esperant que pel que resta de setmana s'aniran rebent les dels altres clubs, els quals ja han anunciat llur participació. Entre aquests podem fer esment del B. U. C., que inscriurà els seus millors homes, entre ells els representants de Catalunya al cross de París i que tan honorablement van quedar. Hom recorda que el dilluns vinent quedarà tancada la inscripció i que dimarts, a les vuit de la nit, a Spartacus, Aribau, 74, es farà lliurament dels números que hauran de portar a lloc visible els corredors. Els organitzadors, davant les circumstàncies actuals, han pres l'acord que per aquest any la Challenge no s'adjudiqui.

Han estat editats uns cartells anunciadors de la prova, els quals seran exposats als nostres principals establiments. A tot aquell que l'interessi exposar-ne pot passar el Casal Nacionalista Obrer Spartacus, Aribau, 74, on n'hi seran facilitats. La direcció tècnica de les proves ha estat encomanada a la Federació Catalana d'Atletisme, per la qual cosa es preveu un èxit en tots els seus aspectes.

FRONTÓ TXIKI-ALAI
AVUI, tarda, a les 4:
ALEGRIA I MERCEDES
contra
SAGRARIO I EMILI
Nit, a les 10:
NATI I AURELI
contra
ARRATE I I TONI

FRONTÓ NOVETATS
AVUI, tarda, a les 4'30, a cistella
CANTABRIA - LIZARRIBAR
contra
BILBAO - BLENNER
Nit, a les 10'15, a pala:
SOLOZABAL - LEJONA
contra
AZURMENDI - PEREA
Detalls per cartells

FRONTÓ NOU MON
AVUI, tarda, a les 4, a mà (15 punts)
PICHIN - EZQUERRA
contra
THANTHO - ALTUBE
Nit, a les 10, a mà (15 punts):
LETAMENDIA - GATO ROJO
contra
LAZACNO - ACHUCHO

GENERALITAT

PRESIDENCIA

Donatius a la Presidència. — A la secretaria de la Presidència s'han rebut els següents donatius destinats a les finalitats que s'esmenten:

Per a la compra d'armament per a l'Exèrcit Popular Regular, 437'30 pessetes; per a l'Ajut Permanent a Madrid, 2.067'75 pessetes; per a les necessitats de la lluita contra el feixisme, 6.000 pessetes, i per a les víctimes del feixisme, 241'50 pessetes.

Una ambulància nord-americana que va a València. — Han estat al Palau de la Generalitat, per tal d'acomiadar-se del President Companys els metges i infermeres de l'Ambulància nord-americana que han romàs uns quants dies a Catalunya i surten cap a València.

El responsable de l'Ambulància, en nom dels seus companys, ha fet constar el seu agraïment per l'acollida i les atencions que han rebut arreu de Catalunya.

El President Companys tingué unes paraules d'afecte per als Estats Units i en especial per al seu President.

CONSELLERIA DE DEFENSA

Serveis de Defensa Pasiva. — El Diari Oficial d'ahir publica una crida als constructors d'aparells i d'equips de protecció contra els gasos asfixiants perquè presentin llurs ofertes fins al 12 del mes corrent a la Secció de Defensa Pasiva (Serveis Z) del Consell de Sanitat de Guerra.

Creació d'una Comissió per a l'estudi de les peticions de pròrroga d'incorporació a files. — El Diari Oficial d'ahir publica una ordre en la qual part resolutiva diu així:

"Primer. — Per a examinar les peticions de pròrroga d'incorporació a files dels individus afectats per la mobilització serà constituïda una Comissió integrada per un representant de cadascuna de les Sindicals CNT i UGT, un altre d'Esquerra Republicana de Catalunya i un altre de la Unió de Rabassaires, designats per les respectives organitzacions, i dos components de l'Exèrcit Popular, especialitzats en assumptes de reclutament, que nomenarà el cap del Centre de Mobilització i Reserva de Catalunya. Uns i altres nomenaments hauran de fer-se en el termini de quaranta-vuit hores a partir de la publicació d'aquesta ordre.

Segon. — Tantost quedi constituïda la Comissió esmentada donarà començament a la seva actuació i estudi dels expedients que li seran tramesos per aquest Departament, instal·lant-se al tal efecte en un dels locals que ocupa l'esmentat Centre de Mobilització, el cap del qual disposarà el convenient a tal fi.

Tercer. — Els acords que prengui en cada cas ho seran per unanimitat, sometent-los a l'aprovació definitiva del conseller de Defensa, sense que per cap concepte puguin tenir aquells caràcter general.

Quart. — El president de la Comissió, elegit entre els seus components civils, donarà compte a aquesta Conselleria d'haver quedat constituïda aquella i de les seves actuacions consegüents.

Barcelona, 5 d'abril del 1937.

El conseller de Defensa, Francesc Isgleas."

Anul·lació d'unes certificacions de mobilització. — La Comissió de la Indústria de Guerra fa públic que, havent-se perdut els certificats de mobilitzats industrials números 964 al 986, que corresponen als Tallers Trill, E. C., números 987 al 998 dels Tallers Corredor, números 999 al 1.009 dels Tallers Dellonder, i números 1.010 al 1.029 dels Tallers Gallard, corresponents tots ells al Comitè Metal·lúrgic, C. N. T.-U. G. T., de la localitat on estan establerts els susdits tallers, amb aquesta data queden anul·lats i que han estat lliurats els corresponents duplicats.

Crida a un mestre refugiat. — S'interessa la presentació, a la Secció d'Organització de la Conselleria de Defensa, del ciutadà Víctor Gonzàlez Ocariz, mestre de primera ensenyança, refugiat en aquesta capital, per tal d'assabentar-lo d'un assumpte que li interessa.

Per a la compra de material de guerra. — Els donatius rebuts a la Conselleria de Defensa destinats a la compra de material de guerra pugen 26.913'85 pessetes.

CONSELLERIA DE FINANCES

Règim provisional d'administració de la propietat urbana. — El "Diari Oficial" d'ahir publica un decret, la part resolutiva del qual diu:

"Article 1.er — Els Ajuntaments de Catalunya, de població superior a 1.500 habitants, excepte el de Barcelona i els que es trobin compresos en el decret del 1.er de febrer darrer, procediran, dintre dels deu dies següents, a la publicació de la present disposició, a la designació d'una Comissió especial per a l'administració de la propietat urbana. En els Ajuntaments inferiors a 1.500 habitants els serà potestatiu la designació de la dita Comissió, i, per tant, d'aplicar o no el règim que s'estableix en el present decret.

Art. 2. — L'esmentada Comissió especial es compondrà d'un president i dos vocals en els municipis que comptin amb un cens inferior a cent llogaters, i sis vocals en els Municipis de major nombre de llogaters.

Art. 3. — Les dues terceres parts dels components de la Comissió hauran de pertànyer forçosament a la Corporació Municipal, i aquesta podrà, si ho creu convenient, completar la designació amb persones que en siguin alienes.

Art. 4. — Seran funcions de la Comissió especial per a l'administració de la Propietat Urbana, les d'atendre, transitòriament, tot el referent al cobrament dels lloguers i a la realització de les obres de reparació, conservació i millora que siguin indispensables a juí de la pròpia Comissió. L'import d'aquestes obres serà abonat amb càrrec a les rendes de les finques del mateix propietari que estiguin sota el control de la Comissió.

Art. 5. — La Comissió per a l'Administració de la Propietat Urbana no està autoritzada per al cobrament de lloguers corresponents als estatges ocupats pels respectius propietaris, ni tampoc els dels locals destinats a indústries o comerços dels immobles propietat dels titulars d'aquests.

Art. 6. — La taxa d'administració a retenir serà fixada per la Comissió i en cap cas no podrà ésser superior al 10 per 100 de la respectiva recaptació.

Art. 7. — La pròpia Comissió tindrà cura de liquidar tota mena de contribucions, arbitris i càrregues que gravin els immobles.

Art. 8. — Mensualment es practicarà la corresponent liquidació fent lliurament, als qui en dret correspongui, de les respectives rendes líquides.

Art. 9. — La Comissió podrà procedir a l'acoblament del personal que calgui i que resulti afectat essencialment pels serveis que per aquest decret són atribuïts a la Comissió.

Art. 10. — En les poblacions on hi hagi establiments bancaris o d'estalvi la Comissió hi obrirà un compte per a ingressar-hi el producte de la recapació, i farà l'abonament de les despeses amb càrrec al dit compte.

Les Comissions dels Municipis mancats dels dits establiments nomenaran tresorer un dels components de la Comissió, el qual haurà de lliurar a la Diputació Municipal els sobrants de liquidació i els romanents superiors a la quantitat de pessetes 1.000. Aquests ingressos a la Caixa Municipal seran efectuats en qualitat de dipòsit i sota el concepte de valors independents del pressupost, a disposició de la pròpia Comissió, la qual no podrà fer altres inversions que les derivades del compliment de les funcions que resten especificades en els articles anteriors.

Art. 11. — En acabar la seva comesa la Comissió especial per a l'Administració de la Propietat Urbana, el qual moment serà determinat pel Govern de la Generalitat, formularà una Memòria de la seva actuació i en el termini d'un mes sotmetrà una rendició general de comptes a l'aprovació del ple de la Corporació Municipal.

Barcelona, 22 de març del 1937."

CONSELLERIA DE CULTURA

Als mestres del C. E. N. U. — El Consell de l'Escola Nova Unificada ha acordat concedir una pròrroga que acabarà el dia 20 dels corrents per a donar possessió a tots els mestres nomenats el 31 de desembre del 1936 per la ciutat de Barcelona, que per causes alienes a la seva voluntat no pogueren realitzar-ho en temps oportú i que, per conseqüent, no se'ls va destinar en escola determinada. Els afectats per aquesta nota poden passar de dotze a una per la subsecretaria de personal i edificis del C. E. N. U., Passeig de Pi i Margall, 82.

CONSELLERIA D'ECONOMIA

Avis als que publiquen mapes de la nova estructuració de Catalunya. — La Conselleria d'Economia va dictar una ordre amb data 29 de desembre proppassat per la qual era prohibida l'edició de mapes i publicacions amb la divisió territorial de Catalunya, mentre i tant no hagués sortit el llibre oficial que en farà la presentació textual i gràfica. Una casa editorial, sens dubte per haver-li passat desapercebuda aquesta disposició, acaba de publicar un mapa parcial de la Península en el qual hi ha Catalunya amb la divisió moderna, per cert presentada amb molt poca cura. La Conselleria, per tal de no arribar a l'aplicació de la multa requisitòria per mancament a una disposició d'aquesta, recorda l'existència d'aquella ordre amb l'objecte que particulars i editors s'hi atinguin.

A la vegada informa al públic que el llibre de la Divisió Territorial sortirà a últims del mes proper i constituirà un element bàsic d'informació i orientació.

Regulació dels metalls preciosos. — El Diari Oficial d'ahir publica una ordre que suspèn, per un període de sis dies, l'adquisició d'or i de platí destinats al postís de boca—pròtesi—i que dicta normes per a la fabricació i venda de joies i altres objectes de platí, d'or i d'argent.

CONSELLERIA DE PROVEIMENTS

El repartiment de sucre. — El Departament del Sucre de la Conselleria de Proveiments posa a coneixement de tot el públic en general que les autoritzacions per a proveir-se de sucre es repartiran a partir de dilluns, a l'Avinguda del 14 d'Abril, 408, en el següent ordre:

Dilluns: fàbriques de xacolata, caramels, bombons, conserves de fruita i xarops i orxates. - Dimarts: fàbriques de galetes, vins i licors i algües carbòniques. - Dimecres: torrefactors de café, estoitjadors de sucre, i productes de règim. - Dijous: rebosters, pastissers i productes làctics. - Divendres: laboratoris farmacèutics. - Horari: de dos quarts de deu del matí a dos quarts de dues de la tarda. - Posem a coneixement de tots els industrials esmentats que per a proveir-se de sucre cal portar el rebut de contribució corresponent al primer trimestre de l'any corrent.

Tots els cafès, bars i restaurants per a proveir-se de sucre poden passar a recollir l'autorització els dies que a continuació s'indiquen.

Fitxes del núm. 1 al 700: dijous, de cinc a set de la tarda.

Fitxes del núm. 701 i posteriors: divendres, a la mateixa hora.

CONSELLERIA D'AGRICULTURA

Suspensió de les tallades d'arbres. — El Diari Oficial d'ahir publica una ordre que suspèn, fins al primer d'octubre propvinent, les tallades, autoritzades pel Servei Forestal, d'alzines, roures, verns i, en general, de totes les espècies que rebroten de soca o d'arrel, amb les excepcions que són consignades.

CARNET DEL DIA

...a les 15'30: Reunió dels delegats d'organitzacions al Consell Nacional del *Front de la Joventut*, a l'estatge oficial: plaça de Catalunya, 9.

...a les 16: Assemblea general extraordinària de la Secció de Paletes i Manobres del S. de la I. de l'Edificació (U.G.T.), al local Diputació, 277, baixos.

...a les 17: Reunió dels afiliats de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya (U. G. T.) que treballen a la Secció de Recaptació de Contribucions i Impostos de la Generalitat, per tal de constituir la Subsecció d'aquell Departament. A l'estatge social, Passeig de Gràcia, 58.

...a les 18: Sssió inaugural del Segon *Curs d'Economia Política*, organitzat per l'Institut de Ciències Econòmiques de Catalunya, al Paraninf de la Universitat. Dissertarà el president, Joan F. Fàbregues, sobre el tema "L'especulació en el tecnicisme econòmic. Hi assistiran el President de la Generalitat, el conseller de Cultura i altres autoritats acadèmiques.

...a les 18'30: Reunió dels Treballadors d'Oficines comercials i no comercials (notaries, perits mercantils, dependents de procurador), convocada pel Sindicat de Treballadors d'Oficines; a l'estatge social: *Primer de Maig*, 7.

...a les 19: Inauguració de l'Exposició d'Art de les obrès salvades per afiliats de la C. N. T. i de la F. A. I., organitzada per la Secció de Belles Arts del S. U. de P. L. al seu estatge, Provença, 298.

...a les 19: Inauguració de l'"Stand" d'Ajut Català a la plaça de la Universitat, amb assistència de destacades personalitats d'E. R. de C.

...a les 19: Sessió científica extraordinària de divulgació de la medicina en relació a la guerra, a l'Academia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya (Via Laietana, 31, 1.er). Conferència pel doctor Joan Còrdoba i Rodríguez sobre "La protecció social de l'infant abandonat a la guerra".

La guerra d'Espanya vista des de l'estranger

Si Itàlia pretenia denunciar una suposada intervenció francesa, França i Anglaterra durien al Comitè de control una voluminosa informació sobre la intervenció italiana. -- En un banquet ofert per Araquistain a Martínez Barrio es reuneixen tres ministres francesos i altres rellevants personalitats polítiques. -- Després de l'incident del "Gallant", els rebels es desfan en excuses i prometen no tornar-hi, mentre Anglaterra decideix protegir els vaixells mercants

CONTRA UNA POSSIBLE MANIOBRA ITALO-ALEMANYA

Londres, 9. — En aquesta capital s'ha vingut observant amb interès la campanya de premsa iniciada per Itàlia i seguida per Alemanya tendent a denunciar preteses violacions als acords de no intervenció per part de França. S'han llegit amb interès les allegacions de Gayda al "Giornale d'Italia" i als cercles polítics i diplomàtics s'han preguntat el que això significa.

¿Pretén Itàlia acusar—al seu torn—davant el comitè de no intervenció? Això sembla un poc rar — per no dir exagerat — als observadors anglesos, que no comprenen com Itàlia pot aventurar-se a una protesta semblant.

En efecte, tothom sap que l'ambaixador de França a Londres, senyor Corbin, posseeix un voluminós "dossier" sobre les violacions italianes a Espanya. Aquestes violacions són de tal calibre que excedeixen fins i tot les atribucions del comitè de no intervenció. Però, a més, Itàlia sap que en aquests moments qualsevol atac a la correcta actitud de França en els assumptes de no intervenció tindria l'absolut ajut per part d'Anglaterra.

Al Foreign Office es creu que la campanya d'agitació internacional portada a terme per Itàlia i Alemanya a Europa va tocant a la seva fi, i que és inútil tot el que hom faci per destruir "els problemes permanents" de la diplomàcia europea. L'eixRoma - Berlín, els acords bilaterals, no tenen cap base que els faci perdurables. Si París i Londres aconseguexen d'avançar els acords econòmics que tenen en preparació, potser la força econòmica vencerà la força militar.

LA UNIÓ PRO SOCIETAT DE NACIONS INSISTEIX A RECLAMAR LA FI DE LA INGERENCIA A ESPANYA

Londres, 9. — Si el Comitè de no intervenció no posa terme ràpidament a la ingerència a Espanya, el Comitè Executiu de la Unió pro Societat de les Nacions insistirà prop del Govern britànic, a fi que aquest proposi a la Societat de les Nacions que sigui tramesa a Espanya una Comissió imparcial que faci una enquesta sobre la situació de l'esmentat país, i estudií la millor manera de restablir la pau.

UNA REUNIÓ SIGNIFICATIVA

París, 9. — L'ambaixador d'Espanya, senyor Lluís Araquistain, i la seva muller han obsequiat amb un àpat el president de les Corts espanyoles, senyor Martínez Barrio, el qual pronuncià ahir un important discurs en aquesta capital, i la delegació parlamentària que l'acompanya.

Hi han assistit el ministre francès d'Afers Estrangers, senyor Delbos; el ministre de l'Aire, senyor Cot; el ministre sense cartera Violette; el sots-secretari d'Investigació científica Perrin; l'ex-president del Consell Boncour; el president de la Cambra belga, Huysmans; el vice-president de la Cambra francesa, Dublos; els professors Basch i Langevin, i el secretari de la Confederació General del Treball, Léon Jouhaux.

ELS VAIXELLS MERCANTS SERAN PROTEGITS

San Juan de Luz, 9. — L'Almirallat britànic ha donat instruccions als vaixells de guerra anglesos que es trobin a les costes espanyoles que assegurin la llibertat de navegació de tots els vaixells mercants, que des d'ara seran escortats fins a l'entrada dels ports espanyols on vagi destinada la càrrega.

EXCUSES DE MAL PAGADOR

Londres, 9. — Després de les excuses presentades per Franco, comandant de l'aviació insurrecta a Mallorca, ta tocat el torn al governador militar de l'illa de donar explicacions per l'agressió de què fou víctima el destrover anglès "Gallant".

El Governador militar ha rebut la visita del vice-cònsol de la Gran Bretanya i del capità del creuer "Shropshire", que havia rebut ordres de dirigir-se immediatament a Palma després de l'incident.

El governador no ha estalviat paraules, i les seves excuses han estat més que humiliacions. De tota manera, s'ha negat a admetre la responsabilitat de l'aviació rebel en aquesta agressió. Tot al més ha admès que els avions insurrectes llançaren bombes a la zona on era el "Gallant".

El governador de Mallorca ha anunciat que el fet no es tornaria a repetir.

ELS ESPANYOLS RESIDENTS A L'ESTRANGER SÓN CRIDATS A LES ARMES PER LA REPÚBLICA

Londres, 9. — Hom anuncia que el Consolat d'Espanya a Londres ha rebut instruccions del seu Govern ordenant als espanyols pertanyents a les lleves del 1932, 1933, 1934, 1935 i 1936 que es trasladin a València per a ingressar a files.

DESMENTIMENT SUSPECTE

París, 9. — Davant les notícies publicades per alguns periòdics anunciant que l'aviador alemany Fieseler havia mort als fronts d'Espanya, el diari "L'Intransigeant" ha telegrafiat al dit aviador, el qual ha contestat amb una carta que diu:

"Kessel. — Avui he rebut el vostre telegrama anunciant la meva mort. La notícia és falsa, la que sóc a Kessel, i gaudeixo de perfecta salut."

De tota manera, donades les tendències feixistes de "L'Intransigeant", el precedent desmentiment ha d'ésser posat en dubte.

ENCARA EL CONTROL

Brest, 9. — L'acord de control assenyala el poble de Brest com a escala obligatòria per als vaixells que es dirigeixen a Espanya.

Avui han arribat a Brest els dos principals funcionaris del control: el comandant Mever, de la reserva de Marina de Noruega, i el comandant Boon, irlandès.

Perpinyà, 9. — Ha arribat en aquesta ciutat el capità danès Jensen Helge, encarregat del control de no intervenció a la frontera franco-espanyola. Les personalitats internacionals que tenen la missió de realitzar aquest cotrol han conferenciat amb el Prefecte dels Pirineus Occidentals.

LA COL·LABORACIÓ DE LES JOVENTUTS SOCIALISTES INTERNACIONALS AMB ESPANYA

París, 9. — S'ha facilitat a la premsa un comunicat, en el qual s'anuncia que "els locals del partit socialista SFIO s'ha celebrat una conferència entre els representants de la Internacional de Joventuts Socialistes i les Joventuts Socialistes Unificades d'Espanya.

El comunicat en qüestió afegeix:

"L'esperit de companyonia que ha presidit els debats presagia una fèrtil i estreta col·laboració de la Joventut Socialista Unificada amb la Internacional de Joventuts Socialistes i llurs respectives seccions."

Text íntegre del discurs de Martínez Barrio a París

València, 9. — Heus ací el text del discurs pronunciat ahir a París pel president de les Corts, Sr. Diego Martínez Barrio:

"Señores: Difícil es a la palabra encontrar adecuada expresión para manifestarse cuando la emoción niebla la inteligencia y la ingratitud reclama primacía sobre todo otro sentimiento. Tal es mi caso. La

invitación del Comité Mundial contra la Guerra y el Fascismo de la Asamblea Universal Pro Paz, de la Liga de los Derechos del Hombre y de la Federación Francesa de Asociación Pro Sociedad de Naciones me ha conmovido profundamente, porque aparte del honor que ello significa, constituye un destacado homenaje de consideración a mi patria desventurada.

Aspiramos a hacernos dignos de esa consideración expresándonos con claridad y sinceridad. Nosotros, los republicanos españoles, España, estamos atravesando un trágico período. Nos encontramos en guerra con gente de nuestro propio país y extranjeros a quienes leníamos por amigos. Ni a unos ni a otros hemos provocado. Enemigos de la guerra no la hubiéramos declarado nunca, y si estamos haciéndola se debe a la necesidad de la propia defensa, que en los representantes legítimos de un pueblo constituye, además, obligación y mandato de honor. Nos arrebataron y nos defendemos. Han invadido nuestro suelo y estamos rechazando la invasión. ¿Qué pueblo no hubiera hecho lo mismo? ¿Quiénes serían capaces de la vileza de rendir, sin luchar, el depósito de la confianza que nos entregó el país y el destino político de un régimen pacifista?

Para justificar su rebelión, los militares sublevados han dicho que nosotros teníamos un origen ilegítimo, porque la victoria del Frente Popular del 16 de febrero del año último era debido no al esfuerzo de la opinión republicana, obrera y española, sino a un conjunto de circunstancias anormales que, presididas por la coacción y la violencia, había determinado el cambio de los resultados electorales.

La realidad es ésta. El 18 de febrero, dos días después de la celebración de las elecciones en que habían triunfado por gran mayoría los partidos del Frente Popular, fui yo requerido por el presidente del Consejo de Ministros, señor Portela Valladares, para celebrar una reunión en el Ministerio de la Gobernación. Cuando llegué a su despacho me encontré a los generales Pozas, inspector entonces de la Guardia Civil, y Núñez de Prado, director general de aviación. El señor Portela Valladares, a presencia de aquellos dos militares, me requirió para que manifestase al presidente del Frente Popular, señor Azaña, que existía una imperiosa necesidad de que los partidos triunfantes en las elecciones se hicieran cargo del Poder.

No era la opinión del señor Azaña favorable a que el Frente Popular se constituyera seguidamente en Gobierno. Creía que debía esperar la reunión de la Cámara. Cuando yo manifesté al señor Portela Valladares esa resistencia, el presidente del Consejo de Ministros me acució, entonces, diciendo que él hasta aquellos momentos había podido responder de sus actos con la lealtad a la República de todos los órganos del Estado; pero que si rápidamente nosotros no ocupábamos el Poder, se consideraba desligado en la obligación. Ante esta manifestación, ¿qué cabía hacer? ¿Esperar a que se produjeran los daños temidos por el presidente del Consejo?

Como que ni el señor Azaña ni yo *teníamos opción, le dijimos al jefe del Gobierno* que si por su propia iniciativa planteaba la crisis y a consecuencia del planteamiento los partidos del Frente Popular eran llamados a gobernar, el Frente Popular aceptaría el Poder. El señor Portela dimitió al día siguiente.

¿Intentó el Presidente de la República alguna solución de gobierno distinta a la que hubo de formarse aquella misma noche? Seguramente no, porque nadie más que *el señor Azaña y yo fuimos llamados* al Palacio Nacional.

Una decisión voluntaria del jefe del Estado dió el Poder al Frente Popular; pero antes de que se formara el Gobierno se hizo también saber al Presidente de la *República* que los directores de la política republicana triunfante en las elecciones hubiéramos preferido encargarnos del Poder después de constituidas oficialmente las Cortes. ¡Legítimo el origen de nuestra autoridad, legítimo y correcto el procedimiento para llegar al Poder! Fué más tarde, cuando para justificar la rebelión, se dijo que desde el primero de febrero de 1936, España se había organizado en régimen de ilegalidad. Nadie entonces, ni el presidente, ni los hombres representativos alzaron su voz contra el Gobierno del Frente Popular. Antes al contrario, manifestaron que lo consideraban como el órgano político obligado a actuar, *ya que había triunfado limpiamente en la contienda electoral.*

El primer acto de aquellas Cortes fué destituir de la Presidencia de la República al señor Alcalá Zamora. ¿Es acaso que por este hecho se convirtieron en un parlamento faccioso? Permítaseme recordar a la opinión internacional *lo ocurrido:*

En concepto de vicepresidente de la República, hube de asumir interinamente las funciones presidenciales. Al día siguiente de *hacerlo, recibí* telegramas de saludo y adhesión de los generales que ahora están en rebeldía, y en distintas fechas subsiguientes, la visita de los jefes políticos de los partidos de derecha, ofreciéndome su concurso. ¿Homenaje al hombre? No, ¡Reconocimiento de que mi presencia y actuación en el Palacio Nacional era la consecuencia de un acto legítimo de las Cortes soberanas, y por ello contaba con la colaboración tácita o expresa de todas las fuerzas políticas que intervenían en el país!

Otra prueba: El día 10 de mayo, los diputados del Parlamento español y los compromisarios elegidos para ese efecto votaron al nuevo Presidente de la República. No reunió el señor Azaña solo el voto de los diputados y compromisarios afectos al Frente Popular. Logró su candidatura la afirmativa de muchos que no estaban inscritos en las disciplinas de los partidos que integran el Frente popular, pero, además, muchos diputados y compromisarios que no votaron al señor Azaña acudieron, sin embargo, al lugar donde se le elegía, y emitieron su voto a favor de otra persona o en blanco, para testimoniar así que el acto que se estaba realizando el 10 de mayo de 1936 tenía todas las características de legalidad y de corrección constitucional que pudiera exigirse.

El nuevo Presidente de la República, nombrado en su cargo, nombró un Gobierno: el presidido por el señor Casares Quiroga. El Gobierno se presentó a la Cámara; leyó su declaración ministerial, se abrió el correspondiente debate, y al final se le otorgó por gran mayoría un voto de confianza.

¿Que había en España, por tanto, el 17 de julio, cuando los militares sublevados levantan su bandera contra la Patria y la República en tierras africanas? Había un Presidente de la República legalmente elegido; un Gobierno legítimo; un Parlamento, cuyo origen constitucional y legal no se ha podido discutir. ¡Un Estado, en fin, rodeado de todas las características esenciales y formales de los pueblos civilizados!

La propaganda rebelde ha cubierto de tierra los ojos de la opinión internacional; pero la verdad es ésta. Nadie, honradamente, puede desconocer la verdad.

Nosotros, los españoles, creemos tener razón encontrándonos asistidos del legítimo derecho; y es por ello que esperamos, con esperanza fundada, a que las democracias nos ayuden o por lo menos no nos asfixian con el aislamiento o indiferencia.

Nuestra patria sitúa en primer plano el problema de la seguridad colectiva. Ahora, ese sistema puede defenderse como conveniente o como imprescindible. Creemos no desorbitar el problema español si decimos que ya ha dejado de tener carácter nacional para convertirse en un problema general. La amenaza a la integridad territorial de España es amenaza para la independencia de otros pueblos.

España saldrá del trance decorosa y dignamente. Es nuestro deber, que estamos cumpliendo con noble espíritu. Tenemos, para llegar hasta el fin, un ejército heroico, un Gobierno eficaz y ejemplar y un pueblo ilusionado y acrisolado que ayuda a su Gobierno y nutre incansablemente las filas del ejército. ¡Necesitamos algo más! ¡Lo sabemos! Necesitamos un clima propicio para que el mundo se coloque detrás de nuestras instituciones legítimas y nos ayude en su seguridad moral. Ese ambiente *se está formando.* Al contemplar a vosotros que sois gala de la inteligencia y de la probidad humana, pienso que la corriente de justicia universal ya está *formada.*

¡Creedme, señores! ¡Bien lo merecemos! Simultáneamente hemos sufrido una rebelión injustificada y una agresión injustificable. Para convertir la rebeldía en victoria militar y política, no se ha escatimado violencia alguna: se han bombardeado ciudades abiertas; se han fusilado ciudadanos pacíficos; se han asesinado mujeres y niños; la mayoría de nuestros monumentos artísticos han recibido la injuria de la metralla extranjera. Y a la propia capital de la República, orgullo de España, se la ha sometido a una devastación sistemática, para lograr, ya que no conquistarla, rendirla. La voluntad del país, a pesar de todo, sigue firme. ¡Nuestro pueblo prefiere la muerte a la degradación y la esclavitud!

Su consigna política es invariable también. El pueblo se está batiendo por la libre dirección de sus destinos, que *él lo que intentaron arrebatarle.* ¡Vencerá: ¡Venceremos! Así nos lo asegura el ejemplo de los caídos en la lucha y la fe vibrante de los que siguen en la línea de fuego y lo confirma también nuestra línea espiritual digna de la Humanidad. ¡España vencerá, en servicio de sus destinos propios y del bien común!"

DISCURS DE HUYSMANS I DUCLOS

París, 9. — Després d'haver parlat el senyor Martínez Barrio, féu ús de la paraula, ahir, el president de la Cambra belga, Camil Huysmans, el qual declarà era degut a què tot el món s'adona que que el canvi operat en la qüestió espanyola la democràcia espanyola té segur el triomf.

Acabà dient que Espanya té dret al suport de les democràcies perquè, en vencer el feixisme a Espanya, es vencerà a tot arreu.

El comunista Jacques Duclos declarà que a Espanya s'assistèix a un atac del feixisme internacional contra la democràcia internacional, i sembla que ens oblidem que la política de seguretat col·lectiva comporta compromisos a favor dels altres. A Espanya s'han aplicat sancions a una víctima.

Després d'haver afirmat que calia que el control no fos un engany més, Duclos declarà que a Espanya es defensa la independència de França i la pau del món.

El procés contra els catòlics a Alemanya

Berlín, 9. — En el procés per alta traïció contra els eclesiàstics catòlics i membres de les joventuts, que continuà ahir, prosseguí l'interrogatori del sacerdot Rossaint. El tribunal donà lectura a uns panflets destinats a les joventuts catòliques, preconitzant la creació del Front Popular contra Hitler. Es tracta d'un front únic compost de catòlics, socialistes i comunistes.

Rossaint afirmà haver actuat com a catòlic i pacifista, sense ocupar-se del punt de vista polític, pròpiament dit.

El president del tribunal acabà l'interrogatori de l'acusat amb aquestes paraules. Tota la vostra mentalitat s'explica per l'aversió que sentiu pel poble alemany.

El "Vent de Déu" ha finit el seu raid

Londres 9. — L'avió japonès "Vent de Déu" aterrà a Croydon exactament cinc minuts després d'haver estat vist a l'horitzó. Per tant, l'aterratge tingué lloc a les 1'10 en punt de la tarda.

Després de les comprovacions oficials es declara que el raid ha durat 94 hores i 10 minuts.

L'arribada de l'avió ha revestit característers de gran solemnitat. S'havia aplegat a l'aeròdrom tota la colònia japonesa a Londres, i una gran multitud d'anglesos, que han ovacionat llargament els aviadors nipons.

El "Vent de Déu" ha cobert la distància Tòquio - Croydon en tres dies, 22 hores i 14 minuts.

Importants declaracions de Prieto

Madrid, 9. — El ministre de Marina i Aire, que és a Madrid, ha fet als periodistes les manifestacions següents:

—Algunes setmanes després de trasllatar-se el Govern a València vaig manifestar a un periodista nord-americà que la guerra començaria el mes de març.

L'informador se sorprengué de la meva asseveració, i jo li vaig aclarir la manifestació feta, dient-li que en el mes de març la lluita entraria en un període d'enorme intensitat, el qual probablement tindria caràcters definitius, i en aquesta data, la més interessant de totes, ens trobem ja de manera plena. L'enemic, desbaratat a l'Alcarria, sense poder reposar-se dels duríssims càstigs que va sofrint per terres de Córdova, concentra ara gran part dels seus esforços a Biscaia, contra la qual empra en massa aquests dies la major part de l'aviació que tenia al Centre.

Sense atrevir-me a pronosticar que la guerra s'acabarà aviat, sí diré que posar dintre unes quantes setmanes es podrà albirar la fi.

En començar la lluita la posició dels qui plantaren cara a la sublevació era la corresponent a uns defensors de la legalitat republicana. Ara aquesta posició ha cobrat un caire molt més alt, perquè des d'aquesta banda no solament es defensa el règim polític que lliurement es volgué donar el poble i la possibilitat de grans avanços socials, sinó, a més, la independència espanyola.

La intervenció armada d'Alemanya i Itàlia no ha sorgit improvisadament al compàs dels esdeveniments dramàtics en què han vingut a desgranar-se les nostres profundes discòrdies polítiques, sinó que estava preconcebuda molt seriosament. N'hi havia senyals en les tipudes xarxes del doble espionatge teutó i feixista, dels quals s'han descobert ara moltes ales; però, a més, ho revelaren també certes indiscreccions. Un militar espanyol que estigué anys enrera a Roma, agregat a l'Ambaixada d'Espanya prop del Quirinal, conversant cert dia amb persones de la intimitat de Mussolini, sobre Espanya, de la seva gran riquesa i de la seva escassa densitat de població, sentí a dir a aquestes persones que al nostre territori es podrien establir, folgadament i espléndidament, quatre o cinc milions d'italians dels que no caben a llur miserpaís.

Es clar que se'ls oblidà calcular que al nostre territori hi ha més espai per a italians morts que per a italians vius. Per de pronto, els únics que han arribat a instal·lar-se definitivament són aquells qui han trobat a Espanya llur sepultura; però als altres, els camps alcarrenys i cordovesos en són testimonis, els ha resultat massa mobedissa la terra sota llurs peus.

Faig l'honor de suposar que la major part dels mantenedors de la sedició mai no han arribat a creure que amb llur actitud posarien en perill la independència d'Espanya. Els qui, en traçar la conjura, iniciaren el tracte per a la invasió, no van saber calcular els riscos extensos de semblant compromís. Llur conducta, partint de tal suposició, la més benèvola que es pot donar al cas, no els acredita d'estadistes.

Ja era prou temeritat, des d'un punt de vista genuïnament patriòtic, provocar la ruïna nacional que amb ella portava inevitablement la situació.

A això cal sumar la follia d'una *invasió militar prèviament pactada.*

Com més duri la guerra més destrocada quedarà la nostra economia, la restauració de la qual difícilment podrà aconseguir-se sense auxilis financers externs. Espanya, lliure fins ara de deute exterior, forçosament haurà de consentir la hipòteca que significa un empréstit d'aquesta mena; però el dany se centuplicaria si no llancéssim del territori patri els invasors.

Aquests no se n'aniran d'ací voluntàriament. Com que hauran de passar factura per tot el que han iniciat i que els facciosos no els han pogut pagar amb les mercaderies lliurades, es quedaran amb tot el que puguin. El camí tallat victoriosament per les nostres tropes, que portaven els italians cap a Almadén, persegueix, més que finalitats d'índole militar, apoderar-se d'aquelles riquíssimes mines de mercuri capaces d'invalidar, per la competència, la producció dels pobres jaciments d'Itàlia, que fins ara trobaven mercat gràcies al convenir que amb Mussolini establí la dictadura de Primo de Rivera.

La penúria en què viuen Alemanya i Itàlia no consentirà prestar a Espanya cooperació financera de cap mena. Pretendran cobrar els seus serveis als facciosos apropiant-se de les nostres riqueses. Si la desgràcia arribés a perseguir-nos amb tan mala fortuna com per a ocasionar semblant desventura, Espanya perdria la seva categoria de nació independent per a convertir-se en colònia.

Aspecte netament colonial tenen ja les ciutats on, per a vergonya de tothom, han posat la seva planta italians i alemanys.

Adhuc les funcions de policia municipal són assumides en algunes de les dites poblacions pels soldats invasors, que patrullen en serveis de vigilància, vexant i maltractant els ciutadans espanyols.

Espectacle tan denigrant ha motivat reaccions molt explicables en part de l'oficialitat, la qual, enganyada, se sumà a la insurrecció; però els seus gestos i les seves actituds de protesta són castigats amb afusellaments.

Això ha contribuït a descompondre més la reraguarda de l'enemic, ja desmoralitzada per la repulsió que en les consciències honrades han produït els milers d'assassinats, per la desconfiança en el triomf, el panorama ruïnós que ofereixen riques regions, i sobretot per la pugna irreductible entre Falange, presa de la demagògia, i els requetès, encarnació del conservadorisme.

La reraguarda se'ls podreix. La nostra no és perfecta, però va millorant molt i el nostre front guanya en cohesió, mentre el de l'enemic es va esgotant.

Encara ens queden molts esforços per fer fins a vèncer.

Pel que fa a Madrid, que està escrivint una de les pàgines més belles de la història, i que serà el valor del nostre triomf, hi ha l'esperança fonamentada que ja no viurà dies tan tràgics com els d'aquest darrer i terrible hivern.

ANDALUSIA

Un dia de calma als sectors de Peñarroya-Fuente Ovejuna

Els italians reforcen els seus contingents amb efectius acabats de desembarcar

Andújar, 9. (De l'enviat especial de de Febus.) — El dia d'avui ha estat de veritable calme, encara que pot d'un moment a l'altre alterar-se, puix que la guerra brinda oportunitats, sense que aquestes siguin anunciades. Es sabut que les nostres forces saben aprofitar-les.

Serveixin aquestes ratlles de satisfacció per als impacients. La lluita emprès fa un mes es prosseguirà quan el comandament ho disposi, en la mateixa intensitat que aquesta que acabem d'interrompre.

Mentrestant, aquesta inactivitat serveix de merescut repòs als nostres soldats.

Avui s'han presentat, procedents del camp enemic, Josep Romero, Manuel Blanes i Gabriel Higueras, que se n'emportaren, ultra el seu armament, dues metralladores i diversos fusells.

Confirmen la mort dels caps que comandaven la força derrotada a Monte Chimorra. També han manifestat que l'enemic està reforçant els seus efectius amb tropes italianes recentment desembarcades, malgrat els controls i pactes, per a evitar que agafem Fuente Ovejuna i Peñarroya.

Res no podrà contenir l'ímpetu de l'exèrcit lleial.

Entre els cadàvers que hem retirat, figura el del cap de columna de la línia de la Concepció, Amaro Las Eras.

Continua la recollida dels armaments i la fortificació de les posicions anteriorment conquistades.

PAIS BASC

L'OFENSIVA FACCIOSA HA ESTAT DETURADA EN SEC

Els asturians combaten ja al costat de les tropes basques

Bilbao, 8. (Rebut amb retard. Servei exclusiu de Febus.) — Al Departament de Defensa han manifestat aquest matí que als fronts hi havia hagut completa tranquil·litat.

L'enemic a penes ha donat sen

Dues companyies faccioses han quedat soterrades en les runes d'unes cases ★ Intensíssima labor de l'aviació republicana

LA PUBLICITAT

El governador militar facciós de Palma ha presentat excuses "més que humiliants" pel bombardeig d'un vaixell anglès

Amb una violència irresistible el gloriós exèrcit de la República es llança a l'ofensiva a tots els sectors dels fronts de Madrid

Han estat presos l'Hospital Militar, Carabanchel Bajo, Cerro de Almodòvar, Aravaca, Pozuelo, el camp de Polo, la Casa de la Vaca...

Dues companyies faccioses sepultades en les runes d'unes cases
La ciutat estarà molt aviat fora de l'abast dels canons enemics

L'acció de la nostra aviació ha estat intensíssima

Comunicats oficials d'ahir

FRON D'ARAGO

CONSELLERIA DE DEFENSA DE LA GENERALITAT

El del matí

Es continua pressionant en els diversos sectors dels nostres fronts, amb la cooperació de l'artilleria i l'aviació, que bombardegen amb intensitat els objectius militars de l'enemic.

En una acció realitzada durant la nit passada al sector d'Alcubierre s'ha conquistat una important posició, en la qual els facciosos estaven fortament fortificats. Se'ls han causat vuitanta morts, que han deixat al nostre poder, i els hem fet onze presoners. Durant el combat s'han passat als nostres rengles vuit soldats amb armament.

Entre els presoners figuren dos oficials: un de Falange i un altre de l'exèrcit. Entre el material recollit figuren dues metralladores, un nombre considerable de fusells i abundants municions.

De Villafranca del Ebro s'han presentat als nostres rengles un caporal i dos soldats amb armament.

El del vespre

Al subsector del Pirineu s'han passat als nostres rengles tres soldats amb armament.

Sector d'Osca. — S'han consolidat les posicions conquistades en les operacions d'aquests dies, millorant-les amb avanços parcials i fortificant-nos en elles després de rebutjar brillantment diversos atacs dels facciosos.

Han estat batudes per la nostra artilleria les posicions enemigues i diverses concentracions de forces efectuades per l'adversari.

Als voltants d'Osca han estat inutilitzats pels nostres foc diversos automòbils de l'enemic, que han quedat a les cunetes, amb baixes dels seus ocupants.

Les nostres bateries han bombardejat les posicions del Manicomi d'Osca.

Al sector d'Alcubierre, a les quatre de la tarda, l'enemic ha efectuat un potent contratac per tal de recobrar les posicions conquistades per les nostres forces aquesta matinada. L'atac ha estat enèrgicament rebutjat i l'enemic ha deixat damunt del terreny innombrables baixes, sense que en el moment de redactar aquest comunicat hagi intentat repetir l'operació.

La nostra aviació ha actuat intensament en missió de bombardeig.

FRONT DEL NORD

GOVERN D'EUSCADI

DARRER COMUNICAT DE DIJOUS

Euscadi. — Sobre el front de Guipúscoa ha volat l'aviació facciosa en vol de reconeixement. No hi ha hagut més que lleugers tiroteigs i escassa activitat d'artilleria i morters.

Fronts de Biscaia i d'Alava. — Ha minvat l'activitat enemiga en aquest sector. Durant el dia no s'han registrat accions d'importància.

Front de Burgos. — Lleugers tiroteigs sobre les posicions d'Orduña, sense conseqüències.

A mar, el creuer "Cervera" ha canonejat la carretera de Santander a Montarrón, Serdigo i Lases, sense conseqüències.

Santander. — S'han passat a les nostres files un soldat de cavalleria i un falangista.

ASTURIES. — Sector d'Oviedo. — A primeres hores de la tarda l'enemic ha iniciat un fort atac sobre les nostres posicions del Cementerio Viejo i Puerta Nueva, atac que ha estat rebutjat enèrgicament per les nostres forces, les quals, amb una moral elevadíssima, han causat baixes a l'enemic en nombre de dues-centes, la majoria de les quals han quedat sobre el terreny.

Sector de l'Escamplero. — Duel d'artilleria que ha destroçat a l'enemic diverses cases a Tamargo i ha desfet concentracions enemigues que han fugit a la desbandada.

S'han passat als nostres rengles un caporal d'artilleria amb armamento i diversos paisans pels sectors de León.

De les 14

Un altre matí de realtiva calma al nostre front, no havent-se registrat més que lleugers tiroteigs i duels d'artilleria.

Al front de Guipúscoa i al sector d'Urquiola s'han assenyalat moviments de concentracions enemigues.

L'aviació facciosa ha volat a les nou del mat' damunt les nostres línies de comunicació i ha llançat bombes que no han produit efecte.

ESPANYA

MINISTERI DE LA GUERRA

De les 22

FRONT DEL CENTRE

Des d'anit es combat amb intensitat al sector de Madrid; les nostres tropes porten la iniciativa.

Totes les armes han entrat en joc i l'enemic ha abandonat posicions d'important valor tàctic.

En aquests moments segueixen les operacions, de les quals s'espera obtenir resultats satisfactoris.

L'aviació hi ha pres part principal i ha aconseguit batre importants concentracions enemigues que el comandament facciós preparava per als seus contratacs. Les baixes ocasionades pels bombardeigs i foc rasant han estat nombroses.

A la carretera d'Extremadura una hàbil operació ha determinat la voladura d'un grup de cases ocupades per l'enemic. Entre les runes han quedat soterrades dues companyies d'infanteria.

Segueixen passant-se a les nostres files nombrosos evadits.

Als altres sectors, res de nou.

MINISTERI DE MARINA I AIRE

De les 20

FRONT DEL CENTRE

Sector Centre. — Els serveis realitzats avui per l'aviació al front de Madrid han estat els següents:

Des de les 6'30 a les 7'10 dotze avions en vol rasant han bombardejat el Monte Garabitas, a la Casa de Campo.

Des de les 7'10 a les 7'30 els bimotors han bombardejat el mateix lloc. El tercer bombardeig sobre Garabitas l'han realitzat des de les 7'55 fins a les 8'15, deu caces biplans, els quals a més han ametrallat els objectius.

A les vuit han estat bombardejades per bimotors la part sud i sud-oest de Garabitas i els camins que hi afluexen.

A les 8'15 biplans de caça han efectuat un reconeixement sobre Villanueva de la Cañada, Brunete, Romanillo, Majadahonda, Boadilla del Monte i Pozuelo de Alarcón; així com les carreteres que porten a aquests pobles, i no han observat res d'anormal.

A les 10'30 ha estat bombardejada la banda nord del Monte Garabitas, on s'han descobert concentracions. Des de les 11'20 a les 11'40 caces biplans han repetit el reconeixement pel mateix lloc, sense observar res d'anormal.

A les 11'45 una patrulla de caces monoplans ha efectuat un reconeixement sobre Getafe, Leganés, Parla, Seseña, Fuenlabrada, Pinto i San Martín de la Vega i les carreteres d'aquests pobles, i no han notat res de nou.

A les 12'15 ha estat bombardejada la Casa de Vaca. A les 14'20 altres aparells, en vol rasant, han efectuat un bombardeig a la Casa de Campo. A les 14'25 ha estat novament bombardejada la Casa de Campo i el ferrocarril de Madrid a Irún.

A les 17'45 deu caces biplans han bombardejat i ametrallat el Monte Garabitas i els camins que menen a la part est d'aquest mont.

Tots aquests serveis, de gran eficàcia, s'han realitzat sense que sofrissin cap baixa ni desperfectes en el material.

LA BATALLA, SENTIDA DES DE MADRID

Madrid, 9. — Com és natural, tots els periòdics s'ocupen activament de les operacions realitzades en el dia d'avui als sectors d'aquest front, combats que durant tota la nit s'han sentit perfectament a la capital. En alguns moments la simultaneïtat dels dispars de les bateries republicanes, produïa un soroll ensordidor.

Aquesta operació s'ha dut a cap seguint la tradicional tàctica del nostre exèrcit, és a dir, aprofitar per a l'iniciament del combat les darreres hores de la tarda anterior, per a després, durant les hores de la nit, avançar la infanteria protegida per l'artilleria i els morters. Per aquest motiu el soroll de la batalla es percebia amb tota claredat, però el veïnat madrileny té tal confiança en l'exèrcit creat pel poble, que no ha experimentat la menor alarma, puix que tothom estava convençut que les nostres unitats netejaven alguns sectors de la capital, amb el pretext d'allunyar els facciosos, tal com així ha succeït.

Amb aquesta operació d'avui, Madrid en molt poques hores es veurà lliure d'altres molèsties: els dispars diaris fets per les bateries faccioses contra el casc de la capital. Durant aquesta setmana, les bateries rebels han hagut de recular, i a això és degut que aquests dies els projectils de canó no arreplegin zones que durant algun temps han estat molt batudes pels canons rebels. Així s'esdevenia ara que les granades faccioses esclataven molt abans d'arribar a cert lloc de la capital, on està situat un dels edificis més importants d'Espanya.

L'HOSPITAL MILITAR

Aquesta operació d'avui ha tingut com a principi la batalla lliurada el dia abans a la Ciutat Universitària i que repercutí de seguida en els nostres fronts del barri d'Usera, Carabanchel era també una zona on diàriament el nostre exèrcit donava oportuns cops de mà que avui s'han convertit en una dura batalla per la possessió del que fou Hospital Militar. Aquest edifici ja feia dos dies que havia estat evacuat pels rebels, els quals retiraren alguns ferits que hi tenien. Ara el nostre exèrcit, des de les restes del ciitat hospital, dominen una extensió enorme de terreny, així com les edificacions militars del campament, on els facciosos hi han tingut també bateries que han estat les que han destroçat un gran nombre de cases dels barris baixos. Som amos ja en absolut de Carabanchel bajo i al nostre poder ha caigut el Cerro de Almodóvar, lloc estratègic, perquè qui ocupa aquest lloc és amo de tot el territori dels Carabancheles.

LA CASA DE CAMPO

Tanta importància com aquesta operació de Carabanchel, l'ha tinguda la duta a cap a l'interior de la Casa de Campo. Era indispensable acabar amb la preocupació del Monte Garabitos, lloc d'emplaçament de les bateries rebels que tant han destroçat el centre de Madrid.

En aquest lloc el nostre exèrcit, fent un davassall d'heroisme difícil d'explicar, s'ha llançat avui a la presa de les posicions faccioses i molt aviat Madrid podrà estar tranquil, encara que haurà de lamentar la destrucció del superb parc que era la Casa de Campo.

POZUELO I ARAVACA

Iniciada l'operació a la Casa de Camp, resultava lògic que tingués repercussió als fronts d'Aravaca i Pozuelo. Les nostres tropes han atacat també aquests llocs, aprofitant-se del desconcertament que als rebels ha causat veure's escomesos per diversos indrets a la vegada. Com a importància en té que en aquests dos fronts també hem aconseguit d'arrebassar a l'enemic importants posicions i que els dos pobles han deixat d'ésser recinte facciós.

Si es dóna un cop d'ull a un pla dels voltants de Madrid hom s'adonarà de la importància de l'ofensiva d'avui, ja que el front de lluita el constituïxen diverses desenes de quilòmetres, i com que la lluita en un principi ha estat dura des que va començar, si bé després ha perdut la violència que en els primers moments tenia per la resistència enemiga, a ningú no ha d'espantar que hàgim tingut baixes; però no cal dir que molt inferiors e nnombre a les que han tingut els rebels, que en alguns sectors han hagut d'ésser ateses per les nostres pròpies tropes. Els rebels, perduda la moral, ja no s'han preocupat de res més que de fugir, sense preocupar-se dels ferits, ni molt menys de recollir els morts.

L'ARTILLERIA I L'AVIACIO

Capítol a part mereix la nostra artilleria i la nostra aviació. Aquestes dues armes poderosissimes han preparat primerament l'avanç de la nostra infanteria i un cop iniciat aquest, han ajudat amb llurs bombardeigs a la dispersió dels nuclis facciosos. L'aviació ha tingut cura també d'atacar la reraguarda enemiga, i a darrera hora de la tarda els nostres braus aviadors han estat volant sobre el casc de la ciutat, i en alguns moments ho han fet a unes alçaries inversemblants. Els carrers plens de gent per la bondat del temps i aquests vols que fins i tot tenien un xic d'acrobàcia, han constituït una festa primaveral. Es que la nostra aviació ha volgut demostrar amb vols no més alts de cinc-cents metres, que estaven atents a qualsevulla intenció d'atac de l'aviació rebel, que en tot el dia no ha fet acte de presència sobre Madrid, i a la qual també s'ha tingut a ratlla al nostre front, mentre que els nostres trimoors, bimoors i aparells de caça han castigat les línies rebels.

LES RESERVES

Mentre les línies avançades lluitaven amb delit i entusiasme, a diversos indrets havia situat el comandament columnes de reserva per si de cas calguessin per a reforçar algun lloc dels fronts. Cap notícia no tenim que tal intervenció s'hagi utilitzat. Aquesta és una altra demostració de l'entusiasme del nostre exèrcit i del reconeixement de la seva responsabilitat en aquest avanç del 9 d'abril.

Quan escrivim aquestes línies encara se senten de tant en tant l'espetegar de les nostres bateries de llarg abas. Sens dubte els nostres focs tracten d'impedir qualsevulla reacció dels rebels. Per a alguns, el dia d'avui pot ésser una incògnita, i es preguntaran fins i tot si aquesta ofensiva serà una de tantes hagudes al front de Madrid, i no tindran el desenrotllament desitjat. Per a nosaltres, la situació és molt clara, però a la vegada ens cal ésser molt poc extensos en les paraules, ja que l'espionatge enemic és cada cop més gran.

HORARI DE L'OFENSIVA

Com a demostració de la lluita d'avui, en recollim algunes fases, per hores:

A quarts de vuit del matí les nostres forces ocupaven les trinxeres que a alguna distància defensen el mont Carabitas. Moments després havíem avançat un quilòmetre per la Casa de Camp, cap al pont dels Francesos. En aquest avanç ens han ajudat deu aparells nostres i unes quantes bateries.

A les vuit ocupàvem també el camp del Polo i el de l'Hipòdrom. Casa de Vaca fou pres sense gaire esforç. Al mateix temps que es prenien aquestes posicions, una altra columna per la carretera de la Coruña avançava cap Aravaca i es feien els amos de tots els hotels que hi ha en aquell lloc. Hi han intervingut els tancs, un dels quals d'una forta topada ha destroçat el parapet de la carretera i han ametrallat els defensors dels hotels, els quals han hagut de fugir. També l'aviació en aquest punt ha cooperat intensament a l'avanç republicà. Els facciosos han fugit així que l'aviació ha entrat en joc.

A les onze els nostres eren al creuament de la carretera d'Aravaca amb el camí interior de la Casa de Camp. En aquest indret ha actuat molt intensament el tren blindat que, molt eficaçment, ha cooperat a la presa d'uns turons elevats, des dels quals el nostre exèrcit ha quedat en condicions tan formidable, que és excusat parlar per ara de com es desenrotllaran els nous avanços republicans.

Per la carretera de la Coruña s'ha avançat més de quatre quilòmetres.

No cal dir que el més important serà la presa del mont Carabitas, fet molt interessant perquè tanca per complet les comunicacions amb la Ciutat Universitària. Per conseqüent, els rebels que encara queden al Clínic i al que fou Asil de Santa Cristina hauran de lliurar-se o morir-se de fam.

Ja ha parlat el comunicat de guerra de les voladures que ha calgut realitzar a Carabanchel. Era una casa que servia de refugi als rebels, els quals s'entestaven a no deixar passar l'exèrcit republicà. D'aquestes cases no ha quedat absolutament res, però com que, a més, les voladures han agafat per sorpresa els rebels, aquests no han pogut fugir i tots els que eren a les cases han quedat sota les runes.

AL FRONT DE GUADALAJARA

També hem de parlar un moment del front de Guadalajara, on durant tot el dia hi ha hagut intens canoneig al sector de Gajanejos. Les nostres files s'han mantingut immòbils. Això ha molestat tant als rebels, que, desesperats de canonejar les nostres trinxeres, s'han dedicat a hostilitzar la població civil del poble i han causat algunes baixes. Al sector d'Hita també el canoneig ha estat intens, i a la vall d'Utande hi ha hagut durant la nit passada foc de fusell i metralladora. La calma d'aquests dies als fronts de Guadalajara ha quedat, per tant, alterada, i tots els pronòstics indiquen que aquest front va a entrar novament en una fase interessant.

Aquest matí al lloc conegut per La Zarzuela, al front de Madrid, s'ha passat a les nostres files una esquadra completa. Al cap de poca estona ho feien altres soldats, els quals han aportat dades interessants sobre la situació del camp enemic.

Madrid, 9. — Anit passada, al sector del Barrio de Usera, l'enemic intentà un cop de mà amb gran aparat bèl·lic.

El combat de focs fou molt intens, i els facciosos no aconseguiren altra cosa que causar sorolls.

Després de les nou de la nit hi hagué igualment forta lluita en un indret del sector de la Ciutat Universitària. L'enemic, sens dubte per a prevenir-se contra altun atac que temia, realitzà un intens tiroteig, que en pocs moments assolí gran intensitat.

Les forces republicanes contestaren adequadament, i el combat es generalitzà a tots els sectors.

Poc després intervingué també activament l'artilleria i els morters i les bombes de mà, i de Madrid se sentí perfectament el combat intensissim, que durà més d'una hora.

L'enemic, convençut sens dubte de la inutilitat dels seus esforços i que els nostres soldats romanien a llurs llocs, cedí a la nit, i a poc a poc es restablí la tranquil·litat.

Impressió matinal

Madrid, 9. — A penes extingit el tiroteig que s'entaulà ahir a la Ciutat Universitària, amb motiu d'un intent de sortida dels rebels que es refugien entre les restes de l'Hospital Clínic, començà una intensa i profunda ofensiva per part de l'Exèrcit Popular, a tots els sectors propers a Madrid.

Des del sud, barri d'Usera, fins a l'extrem nord, zona del Pardo, les nostres forces han atacat durant tota la nit i una bona part del matí d'avui amb una intensitat sense precedents.

Al barri d'Usera les nostres forces han atacat amb energia uns reductes facciosos, des d'on es contestava les nostres forces. En aquesta zona fou on el combat tingué més duració.

L'empenta aclaparadora dels soldats de la República feu caure al nostre poder ràpidament un petit grup de cases que tenen indubtable importància estratègica.

Ha calgut emprar la dinamita, perquè en alguns indrets els facciosos han realitzat una defensa tan desesperada com inútil.

Per la banda de la Casa de Campo s'ha combatut amb una intensitat formidable. Les nostres forces, precedides de tancs i carros d'assalt, s'han llançat a l'atac sobre una zona de fortificacions que els facciosos havien realitzat durant el darrer lapse de temps que romangueren inactius els nostres soldats.

L'atac ha estat violentissim, perquè els rebels feien una resistència desesperada.

Les nostres màquines de guerra han avançat pausadament a l'objecte de no donar passos en falsa. Els trets de les armes mecàniques dels nostres tancs i carros d'assalt, així com les de les nostres metralladores i fusells, els nostres morters i bombes de mà atronaven l'espai, i donaven al front de combat una violència gairebé fins ara desconeguda.

L'avanç de les nostres forces ha permès, ultra desallotjar algunes posicions feixistes a força de bombes de mà, que caigués al nostre poder una bona zona de terreny que ultrapassa la banda de la Casa de Campo en bastant d'extensió, i arriba fins a la base del puiol Carabita. En aquells indrets els feixistes tenen col·locades llurs bateries, amb les quals diàriament cometen llurs criminals atemptats contra Madrid.

Tota la nit i part del matí el combat ha tingut una violència feroç. A l'hora en què escrivim aquestes línies les nostres forces han ocupat tot el terreny que han atacat durant la nit, i continua el combat amb un xic menys d'intensitat, perquè els feixistes estan castigadíssims. Les nostres forces estan en posició envejable, i continuen llur avanç. Aquest, en els moments presents, es produeix amb lentitud, perquè atacar una posició que és en un puiol no constitueix tasca fàcil; però els nostres soldats tenen demostrat que per a ells no hi ha res impossible, i l'entusiasme i la disciplina de què fan gala permeten suposar que en caure el dia hi hagi notícies molt més falagueres que les actuals, que són francament satisfactòries. La lluita, doncs, continua per la nostra iniciativa, i porta l'avantatge l'Exèrcit Popular.

Al sector de Carabanchel també s'ha combatut amb violència. Les nostres forces s'han llançat a l'atac precedides de màquines de guerra, i després que la nostra artilleria ha bombardejat amb una intensitat enorme les posicions feixistes, han rodejat el que són les restes de l'Hospital Militar, i s'han llançat a l'assalt.

També ha calgut al nostre poder, després de diverses hores d'acarnissat combat, el turó anomenat d'Almodóvar, des del qual es domina una extensa zona de terreny, d'on els rebels han desaparegut, sens dubte tement l'excellent punteria de les armes manejades pels nostres soldats.

També han actuat les nostres heroiques forces al sector nord de Madrid. Mentre des del Pardo una columna està atenta a qualsevol atac dels rebels, que fins ara no ha arribat a produir-se, una altra columna avança decididament amb tota mena de material de guerra cap a la carretera de Castella amb l'objecte de tallar el pas a possibles reforços que podrien arribar als rebels que actuen a zones properes a Madrid.

La cooperació sorti tal i com el comandament havia previst, puix que els objectius foren coberts matemàticament; i en aquests moments—dos quarts de dues de la tarda—es va darrera la consecució d'altres de nous.

Les nostres forces que operen a la carretera d'Extremadura, després d'haver arrabassat el terme municipal, han romàs vigilants per si havien d'intervenir en aquesta ofensiva de tipus general; però el seu auxili no ha calgut.

Les bateries lleials han actuat amb una intensitat i eficàcia formidable. Des de les deu de la nit d'ahir fins a dos quarts de deu del matí han llançat ininterrompudament foc de cortina sobre les concentracions facciosos, i n'han desfet moltes. Quasi dues hores de foc incessant ha obligat els rebels a replegar-se amb ràpidesa, la qual cosa ens ha posat en possessió del cementiri i de l'església de la Casa de Campo.

Totes les bateries que volten Madrid han fet una quantitat de dispars realment fabulós, i els estralls i baixes produïts pels nostres projectils han estat enormes.

L'aviació ha tingut avui un dia gloriós. Durant la matinada última i el matí d'avui, ha bombardejat amb gran intensitat totes les posicions rebels properes a Madrid, especialment les de la carretera d'Extremadura i el puig Garabita. Aquest ha estat bombardejat set cops pels trimotors de la República.

Els nostres trimotors i caces han realitzat també una meritíssima labor ametrallant en vol rasant concentracions i posicions enemigues.

Les baixes soferts pels rebels han estat quantiosíssimes. El material de guerra recollit és molt valuós.

L'operació continua en alguns sectors del front de Madrid per iniciativa de l'exèrcit de la República.

EL QUE EN DIU EL GENERAL MIAJA

Madrid. — En rebre, com de costum, aquest migdia els periodistes el general Miaja els ha preguntat en to humorístic:

—No voliu guerra? ¿No us lamentàveu del "res de nou!" de cada dia? Doncs ja ha començat la nostra ofensiva als sectors més propers a Madrid. Per iniciativa nostra s'ha combatut durant tota la nit i es continua combatent a la Casa de Camp i als voltants del puig Garabita.

La nostra aviació ha treballat activament, i molt bé, car ha bombardejat intensament les posicions enemiguess.

A Carabanchel ha cessat ja el combat; i com us dic, la lluita continua a la Casa de Camp.

Contestant preguntes dels periodistes, el general Miaja ha dit que tenia una impressió excellent de la marxa de les operacions.

Impressió del dia

Madrid, 9. — Durant tota la tarda el cos d'exèrcit de la República que opera als sectors propers a Madrid ha continuat l'operació que tan brillantment començà la nit passada. Ja hem doat compte, en línies generals, dels fets més remarcables d'aquest matí en la nostra impressió del migdia.

Al barri d'Usera ha minvat notablement la violència de la batalla, puix que els rebels refugiats als parapets de les posicions a què s'han hagut de replegar aquest matí no han donat senyals de vida. No obstant, les nostres forces han realitzat importants serveis de reconeixement que coincideixen amb els detalls que han facilitat els nostres bons aviadors, i permeten de conèixer amb exactitud gairebé les intencions que té l'enemic.

També ha continuat al sector de Carabanchel la brillant acció de les nostres forces. Des del sud d'Almodóvar s'ha fet al llarg de la tarda un intens foc de canó. Ensems forces de la nostra infanteria han castigat enèrgicament amb llurs morters, metralladores, fusells i bombes de mà els reductes i posicions faccioses. Les darreres zones de Carabanchel Bajo i la quasi totalitat de Carabanchel Alto, han començat a ésser evacuades per les forces rebels. Solament han quedat en aquestes posicions els soldats indispensables per a protegir-les, defensant així la retirada dels seus.

A la carretera d'Extremadura les nostres forces, que aquest matí havien ultrapassat el terme, s'han llançat a l'atac sobre un grup de catorze cases, des d'on els facciosos hostilitzaven enèrgicament l'Exèrcit Popular. L'operació ha durat unes dues hores. Els rebels, amb les forces que dóna la desesperació, han tractat de continuar fent-se fortes al reducte, però els nostres dinamiters han entrat ràpidament en acció, i han procedit a la voladura del dit grup d'edificis. L'explosió ha estat formidable. Les cases s'han enderrocat amb estrèpit, i han quedat sepultats entre llurs runes els components de dues companyies d'infanteria, els quals no han tingut temps d'evacuar la posició facciosa. Les forces republicanes s'han llançat llavors a un atac, i han pres els dits reductes facciosos, entre les runes dels quals han recollit infinitat de morts i ferits, així com el material de guerra que tenien, i que a hores d'ara segurament que no ha pogut ésser classificat.

A la Casa de Campo ha continuat amb tenacitat i energia l'operació de neteja d'aquella zona enemiga, portant sempre la iniciativa l'exèrcit de la República. Sobrepassat el cementiri, la capella i el llac, les nostres forces han atacat amb energia sense parió per la base del Monte Carabitas, on els facciosos han iniciat, cap a mitja tarda, un replegament a altres posicions de més elevació. Els facciosos estan en situació apurada, ja que batuda el que podriem anomenar la reraguarda d'aquesta posició, no poden rebre els auxilis que ells voldrien. Com que l'atac de les nostres és cada vegada més intens, la situació dels facciosos s'agrava per moments. Es francament optimista el que s'ha aconseguit fins a primeres hores de la nit.

Mereix destacar-se la resistència i l'heroisme del nostre exèrcit, perque continua combatent amb una energia senso precedents, al cap de vint-i-quatre hores de dur combat. Aquesta operació s'ha portat en combinació amb les forces lleials que actuen al Pont dels Francesos, en l'encreuament de la carretera de Castella i la del Pardo i a la Ciutat Universitària. Tot el cos d'exèrcit d'aquest sector, com tots els que han entrat en foc en aquestes vint-i-quatre hores, han resposat admirablement. I en les primeres hores de la tarda s'ha aconseguit tallar l'únic punt de comunicació que existia entre els facciosos que hi havia a la Casa de Campo i els que es baten entre les runes dels edificis de la Ciutat Universitària. En aquest sector, l'artilleria ha batut amb una intensitat enorme els reductes rebels, i ha aconseguit enderrocar amb els seus encertats dispars algunes parets grans dels edificis, que s'aguanten per un prodigi d'equilibri. Les baixes preses a l'enemic en aquest sector, són enormes.

Les forces del sector d'El Pardo que actuen també amb gran energia, han castigat eficaçment els facciosos que hi havia al nord de Madrid i els han obligat a plantar cara al nostre exèrcit pel nostre flanc, el de la ciutat Universitària, i el que podriem anomenar la part posterior d'aquest sector. D'aquesta forma, la situació dels rebels es fa cada vegada més angunosa.

La nostra artilleria ha treballat amb una eficàcia formidable. Tots els canons de la República que hi ha des del barri d'Usera fins a la zona nord de Madrid han fet intens foc de cortina sobre els reductes facciosos i han produït estralls i moltes baixes. Ses diversos milers els trets que les nostres bateries han fet en les darreres vint-i-quatre hores de combat. Les bateries rebels han contestat en algunes ocasions amb intensitat les nostres canonades. Alguns projectils han calgut al casc de Madrid, però l'artilleria facciosa ha estat emudida per la lleial, ja que en dues ocasions l'encert dels nostres artillers s'ha vist compensat en desmuntar dos canons de la faccio.

Dia gloriós el d'avui per a la nostra aviació. Ultra els bombardeigs realitzats al matí, uns seixanta aparells de bombardeig han deixat caure en diverses ocasions, les seves bombes a la Casa de Campo, Casa de Vaca, Monte Garabita, carretera del ferrocarril de Madrid a Irún i els camins que condueixen al Monte Garabitas, on els rebels, cap a mitja tarda, han intentat concentrar homes i material, sens dubte per a contraatacar. Les bombes dels nostres avions han causat enormes estralls i innombrables baixes en les posicions i parapets feixistes, però on més estralls i baixes han produït, ha estat en els voltants del Monte Garabitas, on han quedat desfetes dues concentracions d'homes i material que els rebels han tractat de tramete als seus còmplices que hi havia a l'esmentat Monte, en les darreres hores de la tarda i primeres de la nit.

La impressió que hem pogut obtenir en les primeres hores d'aquesta nit és que l'operació realitzada pel nostre exèrcit continuava amb tota energia. La facilitat amb què s'han apoderat d'alguns reductes facciosos, la Casa de Vaca, per exemple, fan pensar que l'ehroisme i la disciplina de què fan gala els nostres soldats, continuaran el seu avanç triomfal per a llançar els facciosos de la capital de la República.

LA CENTRALITZACIO DE LES INDUSTRIES DE GUERRA A MADRID

Madrid, 9. — Sota la presidència del general Miaja, s'ha celebrat una sessió a la qual han assistit el delegat de les indústries de guerra, el representant a Madrid de la Comissaria d'Armament i Municions i el coronel cap del Parc d'Artilleria.

Els reunits han estudiat àmpliament i detingudament tot el referent a la coordinació i centralització de les indústries de guerra a la plaça de Madrid, i s'ha arribat a la conclusió unànime de dur amb un sol acord i degudament controlat, entre la Conselleria d'Indústries de Guerra i la Delegació de Madrid de la Comissaria d'Armament i Municions, la direcció i fabricació de tot el material bèl·lic que es construeixi a la nostra plaça.

ALES ROGES SOBRE MADRID

Madrid, 9. — Ahir a la tarda va volar sobre Madrid una esquadreta d'aparells lleials en servei de vigilància.

Els aparells van volar tan baix que en alguns llocs han arribat a ferho a l'altura dels edificis. Els pilots saludaven amb llurs mocadors el veïnat, que seguia amb gran interès les evolucions i els aplaudia amb entusiasme.

Ahir a Madrid va morir gloriosament davant l'enemic el tinent coronel Martinez de Aragón

Madrid, 9. — En la magnífica jornada d'avui per a l'exèrcit popular, solament hi ha un motiu de dolor per a les forces del Govern. Haver perdut un dels seus caps més estimats: el tinent coronel Martínez de Aragón, militar de neta i prolongada història republicana, que ha caigut lluitant heroicament a la casa de Campo, al davant de la seva brigada.